

"WORK IS OF A RELIGIOUS NATURE:—WORK IS OF A BRAVE NATURE; WHICH IT IS THE AIM OF ALL RELIGIONS TO BE."

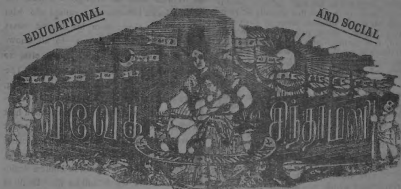
"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINK OWN SELF BE TRUE."

அன்புமையுடன் : அறமேகந்தி : ஓம் தத்ஸத்.]

[God is Love : Knowledge is Power : Aum

"New Series"

ஸத்தியமேவ ஜயதே—**SATYAMEVA JAYATE.**

"Approved"

புத்தகம் 23.]

ராஜஸ்தான் ஆர்டர், 1915 ஏப்ரல் ஜூலை

[சஞ்சிகை 4.

THE GREAT "WORLD-WAR" AS AN EYE-OPENER.

"In fact, the man who can ennobles money is he who cares very little for it. The War makes all things plainer to us than they were in times of peace. We now see greed for money as it is, and we no longer reverence the rich man because of what he might do with his money since we have other tests forced upon us than these possibilities. We value a man for what he does, not for what he might do; for his actual personal qualities rather than for his possessions. In that we are like people in a sinking ship, for whom the customary social values are destroyed and a man is a man only if he proves himself oneThe money test is for the time abolished. We know by our own experience at last that a man may be poor, not because he is a fool or a weakling, but because he cares for other things than money. But shall

we remember this when peace comes again?there is nothing which hinders us from exercising our own judgement as the reverence for money. It hides from us our own greed and the greed of others. It spreads a fog of decorum where there ought to be no decorum at all; it makes us think there is peace where there is a sharp material war. And this War not purely material opens our eyes to the nature of the other. It will have one good result at least if it keeps them open."—*The (London) Times.*

"The War will leave the world poorer in wealth but simpler in habits and more real in all its doings."—*An English Gentleman to a friend.*

ON THE UPLIFTING POWER AND RELIGIOUS NATURE OF WORK.

"THE SACREDNESS OF WORK."

"There is a perennial nobleness and even sacredness in Work. Were he never so benighted, forgetful of his high calling, there is always hope in a man that actually and earnestly works; in Idleness alone is their perpetual despair. Work, never so Mammonish, mean, is in communication with Nature; the real desire to get Work done will itself lead one more and more to truth, to Nature's appointments and regulations, which are truth.

"THE GOSPEL OF WORK."

The latest Gospel in this World is: know thy work and do. 'Know thyself,' long enough has that poor 'self' of thine tormented thee: thou wilt never get to know it, I believe! Think it not thy business, this of knowing thyself; thou art an unknowable individual: Know what thou canst work at; and work at it, like a Hercules! that will be thy better plan.

"THE SIGNIFICANCE OF WORK."

It has been written, 'an endless significance lies in Work; a man perfects himself by working.....Consider how, even in the meanest sort of Labour, the whole soul of a man is composed into a kind of real harmony, the instant he sets himself to work! Doubt, Desire, Sorrow, Remorse, Indignation, Despair itself, all these like helldogs lie beleaguering the soul of the poor dayworker, as of every man: but he bends himself with free valour against his task, and all these are stilled, all these shrink murmuring far off into their caves. The man is now a man. The blessed glow of Labour in him, is it not as purifying fire, wherein all poison is burnt up and of sour smoke itself there is made bright blessed flame.

"Blessed is he who has found his work; let him ask no other blessedness. He has a work, a life-purpose; He has found it, and will follow it!

"THE RELIGIOUS NATURE OF WORK."

Work is of a religious nature:—Work is of a brave nature; which it is the aim of all religion to be. All work of man is as the swimmer's: a waste ocean threatens to devour him; if he front it not bravely, it will keep its word. By incessant wise defiance of it, lusty rebuke and buffet of it, behold how it loyally supports him, bears him as its conqueror along. 'It is so,' says Goethe, 'with all things that man undertakes in this world.'—Extract from the lesson on Labour from Thomas Carlyle's 'Past and Present.' (Vide the Matriculation Text for 1915.)

"LABOUR IS LIFE."

"Labour is Life: from the inmost heart of the Worker rises his God-given Force, the sacred celestial Life-essence breathed into him by Almighty God: from his inmost heart awakens him to all nobleness,—to all knowledge, 'self-knowledge' and much else, so soon as Work fitly begins. Knowledge? The knowledge that will hold good in working, cleave thou to that; for Nature herself accredits that, says Yea to that. Properly thou hast no other knowledge but what thou hast got by working; the rest is yet all a hypothesis of knowledge; a thing to be argued of in schools, a thing floating in the clouds, in endless logic-vortices, till we try it and fix it. 'Doubt of whatever kind, can be ended by action alone.'—*Ibid.*

"YOU WILL NOT, I HOPE, LOSE HEART."

"I have not forgotten the important work you are striving to initiate among your fellow-countrymen. Owing mainly to the ceaseless pressure of my official duties in Madras, I was not able to give you that help which I wished to give, or that encouragement which you so well deserved. I have now leisure and if I can in this country do anything to help you, I hope you will let me know. I hope your European friends in Madras are supporting you, and I also trust you will in time gather round you a band of native fellow-workers of influence and education. At times, the progress will seem to you so slow that you will feel inclined to give the work up in sheer despair. But you will not, I hope, lose heart. Every social improvement of a fundamental kind is slow in its operation and a movement like yours, which affects the ideas and sentiments and confirmed habits of centuries, cannot but be slow in manifesting its effects."—Dr. D. Duncan, M.A., D.Sc. late Director of Public Instruction, Madras.

ராஜஸ்தான்

ஆரம்ப

விவேக

சிந்தாமணி

July-
August
1910.

ESTABLISHED

1893

"பெற்றோர்கள் தாமஸ்பி பிள்ளைகளை லாசையுடனோ
கற்றோ மெனவுகத்து கற்பி பிள்ளும்—மற்றோர்கள்
மாக்கரியத் தான்கழிச் வந்ததென்றோத் கோக்கினை
யாக்கரிய மோதா னவர்க்கு."

THE GREAT WORLD-WAR AS AN EYE-OPENER.

பாஸ்தப்போரும் நாரதமுறையும்.

"பட்டால் தெரியும் பார்ப்பானுக்கு" என்
பது ஸ்வானுவத்தின் விசேஷத்தை பெருத்
துச் சொல்லும் ஓர் சிறந்த பழமொழி. நாரத
முனிவர் இதன் உண்மையில் மிக நம்பிக்கை
யுடையவர். ஆகையால் அவர் "யதார்த்தவாதி
வெகுஜன விரோதி" பெய்கிற உலக வசனப்
படி உண்மையைப் பேசி வெகுஜன விரோதம்
சம்பாதித்துக்கொள்வதெனிட "விதைத்தான்
விளைபதுப்பான்" ஆதலால் அவனவன் என்
னத்தின் பலனை அல்லே அனுபவித்தப்
பார்த்தனின் உண்மையறிந்த கொன்னட்டு
மென்று அவனவன் போளதே போக்காகப்
போகவிட்டு வேடிக்கை பார்த்துவந்தார்.
உண்மையை ஒளிக்க முடியாதாகையால் அது
எப்படியும் வெளிபாவினிடம். நாரதர் உண்மையை
உள்ளபடியுரைப்பதே விதமாகக்கொண்
டனர். உலகப்பந்தத்தை யறுத்து திரிலோக
வாசியாக பொதுநலஞ் செய்வதே பூரணமான
பகவதாராதனமாகக் கொண்டு திரிலோக சஞ்
சாரஞ்செய்து வந்தார். அவர் உண்மையை
ஒளிக்காமற் சொல்லிவந்ததால் அவருடைய
யுர்த்தைகள் விஷயப் பற்றுடையாருக்குள்
கலகத்தை விளைத்து வந்தது. ஆதலால் அவ
ருக்கு "கலைப்பிரியர்" என்கிற சொட்டுப்பேர்
வரலாறிற்று. ஆனால் உண்மையில் கலகஞ்
செய்யவேண்டுமென்று கோட் சொல்லித் திரி

ந்தவரிலை. "பட்டால் தெரியும் பார்ப்பா
னுக்கு" என்று அவரவர் செய்கையில் பலனை
அவரவர் அனுபவித்தப்பார்த்து அப்பறம்
உண்மை தெரிந்துகொன்னட்டுமென்பது அவ
ருடைய கொள்கை. இதுதான் சாகவதமான
ஞானசாதனமென்று இப்பொழுது நடந்து
வரும் பாஸ்தப் போரால் தெரிபவருமிறது.

இந்தச்சண்டை துவங்குமுன்னர் பணத்
தின் பெருமையே பெருமையாக விருத்தது.
எல்லாரும் பணத்தையே விசேஷமாக
மதித்து வந்தார்கள். பணத்தையிட குணம்
பெரிது என்பதை மறந்துபோய் விட்டார்கள்.
பணச்செருக்கு, பணஆசை, பணப்பைத்
தியம் ஆகிய இம்முன்று பேய்களும் ஒன்று
விட்டால் ஒன்று மனிதரைப் பிடித்து
ஆட்டிவந்தது. ஆயினும் பணத்தால் ஆவது
என்ன? அது தன்னால் ஆகை பூர்த்தியாவ
தினிலை. ஆனால் ஆகைப்பட்டதைத் தேடிச்
கொள்ள அது ஒருசாதனமாயிருக்கிறதுபற்றி
அுதைபெல்லாரும் விசேஷமாக மதித்து
வந்தார்கள். பணம் கையினுள்ளவன் பணச்
செருக்குப்பிடித்த மமதைகொண்டு நன்னை
பறியாமல் கண்டதேகாட்சி கொண்டதே
கோலமென்று தலைவிரிகோலமாய் விஷய
சுகம் புசிப்பதில் கண் பஞ்சடைத்து பழம்
பெருச்சாணியாய் வசித்து வந்தான். பண
மில்லாதவன் பணவாசைகொண்டு உலகிற்செய்
பாதனவெல்லாம் செய்து பணம் ஒன்றே பெரி
தாக நினைத்து அதைப்பெற பொய்வழி செ
ன்று படாத பாடெல்லாம் பட்டுழன்றுவத்
தான். பணம் சேர்ப்பதில் கை தேர்ந்தவர் பின்

ஹும் பண்டியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பணம் தேடித் குவிப்பதே தொழிலாகப் பணப்பேய் பிடித்துப் போய்ட்டம் ஆடிவந்தார்கள். இப்பொழுது பணத்தின் பெருமை குறித்து போய் விட்டது. பணக்குமியல் எதிரியை எதிர்த்துச் சண்டைபோடத் தக்கதல்லவென்று கண்டு கொண்டார்கள். குண்டு வெடிகளால் சண்டை போடுவது எளிதெனப்பட்டாலும் குண்டு வெடிகள் செய்ய ஆள் மாகாணமும் மனிதன் உழைப்பும் இன்றியமையாத தென்று கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். பணத்தைவிட குணமும் மண்முமே பெரிதென்று கிணக்கத் துவங்கி விருந்திருக்கிறார்கள். இந்த கிணக்கு எத்தனை காலமிருக்குமோ அதுதான் சந்தேகம். சண்டை போய்ந்த சமாதானம் வந்ததும் இதைப்பெல்லாம் மறந்து விடுவார்களோ வென்று லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகை அஞ்சுவதாகக் கூறுகின்றது.

இப்பொழுது நடக்கும் பாச'தப்போருக்குக் காரணம் இன்னதென்று உத்தியோக முறை யில் வெளியிட்ட சங்கதிகளை யாராய்ந்துணர்ந்த அவற்றைச் சுருக்கமாக வெளியிட்டெழுது யுள்ளோம். ஆனால் உணக்கண்ணா பார்த்தல் இந்தச் சண்டை பெப்போதும் நடந்து கொண்டே தானிருந்தது என்று டைம்ஸ் பத்திரிகை கூறுகின்றது. பணக்காரன் பணத்தைக் குவித்துவைக்க, ஏழைகள் நெற்றி மீயை விலத்தில் ரொட்டி வுழைத்துவிட்டுச் சீவனவதை கிட்டாது வருந்தினார்கள். இது ஏழைகளுக்கு எல்லாவது கஷ்டம்! இந்தக் கஷ்டத்தைத் தாளை இப்பொழுது ஏற்றத் தாழ்வியல் பெல்லாரும் சண்டைமுடித்தில் அனுப்பிக்கொண்டார்கள். பணமே பெரிதென்று உழைத்த காலத்தில் பணர் தேயிவந்ததுண்டான கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏழைகளைப் பாதித்து வந்தன. இப்பொழுது பட்டணப்பித்ததின் பணம் பெரிதல்ல குணமே பெரிதென்று தோன்றுகிறது.

இந்தச்சண்டை எப்பொழுது முடியுமோ

சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் எப்படியும் ஒருகிதத்தில் முடிவுக்கு வந்தானே ஆகவேண்டும். அப்பொழுது இச்சண்டையினால் உலகம் மிக ஏழைப்பட்டிருக்குமென்றும் மனிதர்கள் போலிக்குழைப்பதைவிட்டு உண்மைக்குழைக்க நேரிடுமென்றும் ஒரு ஆங்கிலேய கனவான் அவருடைய நண்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வெளியிட்ட அபிப்பிராயத்தை மேலெடுத்தோடுபிறுக்கிறோம்.

இச்சண்டையினால் பெய்யும் புனைகுட்டும் ஒழிபுமாலும் அதுவும் நல்லதுதான் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது பட்டணப்பித்த வர்களுக்குத் தான் தெரியுமென்று மற்றப்படியிருப்ப பிராயமாய் உண்டுவிட்டதும்கூடுதே தொழிலாய் நடந்து வரும் மூடாத்தமாக்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் இவர்கள் எப்பொழுதும் ஆட்சிமுறைதையப்போல் தலைபாடு போன வழியில் போகிறவர்கள். ஆதலால், புத்தி யுள்ளவர்கள் பட்டணப்பித்த நல்லழிப்பட்டால் அவர்களைப்பார்த்த இவர்களுக்கும் பின்பற்றுவார்கள். இந்தமட்டில் உலகம் நல்லழிப்படுமாயின் அதுவும் ஒருகிதத்தில் நல்லதுதான்.

“LABOUR IS LIFE.”

“பிழைக்கும்வழி உழைக்கப் பழகுவதே.”

இது மிகவும் மேலான ஒருமுதுகை. இதிலே “பிழைக்கும்வழி” பென்பது இசுபானியாக்கிலும் ஒக்கப்பெருந்தாய், அப்படியே உழைக்கப்பழகுவதும் ஸ்தல சூழ்நிலை காரணமாகிய மூன்று தேற்றத்துக்கும் பொருத்தம்.

“திடீரத்திர, ஆஃப், ஆரோக்கியம்” என்றே மூன்றுகித சம்பத்தம் இசுபானியாக்கிலும் இன்றியமையாத சாதனங்களாம். திடீரத்திரம்; சரீரப்பெற்றியின் சரீரத்துக்குத் திடீரத்திரம்; ஆதிரோல் மனப்பெற்றியும் கூடவே விருக்கவேண்டும். ஏனெனில், மனோதரைய மில்லாத தேஹதிடீரம் பிரயோசன மற்றதாகும், தேஹயினோதிடீரம் இரண்டும் அமைப்ப

பெரிதும் "உயிருடல் உறவியும் உண்மை யறிவு" இல்லாவிடில் ஆயுஸ் தீர்க்கமில்லை. ஆயுஸ் இருந்தாலும் ஆரோக்கியமில்லை. ஆரோக்கியமில்லாத ஆயுஸ் உன்னவர்கள் "கெட்டுயிர்ப்போடெற்ற பிணம்" ஆவர். ஆகை பால் தேறும், மணம், உள்ளறியு என்னுதசொல் லும் அந்தக்கரணம் ஆகியமூன்றும் பயிற்சி யினால் தேர்ச்சியடைந்த கைத்தப்படுவேண்டும். இதைப்பற்றி மெட்ரிசுலேஷன் பரீகைக்குக் குறிப்பிட்ட இங்கிலிஷ் பாடத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை பெடுத்து இங்கிலிஷில் தானே அச் சிட்டுள்ளோம். இதேவிஷயமாய் விவேகசிந்தா மணியில் வெளிவந்த கர்மதர்மத்தை யுணர்த் தும் விஷயத்தின் கற்போதனை "நாமஸ் கார் லீஸ்" என்னும் ஆங்கிலேய விதவான் உழைப் பின் மறைத்துவைத்தப்பற்றி பெழுதியிருக்கும் உண்மைக்கும், "லாங்டெல்லோ" என்னும் ஆங்கிலேய கவிவாணவர் கருமாணக் கருமவழி காட்டுவோனாகத் தூக்கி வைத்து எழுதியிருக் கும் அருமையான திருவருட்பாவுக்கும் ஒத் திருப்பதால் "பிழைக்கும்வழி: உழைக்கும் வழி" என்னும் தலைப்பெயரிட்டு ஸ்ரீஸ்தம்பா னந்த சாந்த சர்மா எழுதிய அங்கிஷயத்தைப் பாலர்க்கும் பாலபேததிகைகூ செய்ங்கட மைப்பட்ட அவர்களின் பெற்றோர்கள் போத காசிரியர்க்கும் பயன்படுமெபொருட்டுக்கிழே திருப்பிப் பிரசுரிக்கிறோம். இதைப் பல பத் திரிசாசிரியர்களும் எழுதினோர் பேசா யொளித்து அவர் அனுமதியின்றி வெளியிட்டு ருத்திருக்கள். திருட்டுப்படிப்பு குருட்டு வழி காட்டுமென்றிருப்பதால் குருத்திரோக மின் றி உண்மையுணர்த்துப்பயிவேண்டும். குருத் திரோகம் கிண்ப்பார் உருப்படமாட்டார்.

இங்கே "நாமஸ் கார்லீஸ்" எழுதியிருப் பதின் கருத்தைச்சுருக்கி ஆங்கிலமயியாரும் அவர் பாவனுசீசேஷமழிமைகளை உணர வேண்டிக் கிழே வெளியிடுகிறோம்:—

"உழைப்பின் மறைக்கவழும் அதனால் வடிக் கும் ஸ்விருதயசுத்தியும் கவனிக்கத்தக்கது.

அவிவேகியாயினும் உழைப்ப உழைத்து உழைக்கும் வழிகற்றுக்கொண்டு அதனால் கர்ம தம்முணர்ந்த மணந்தேறி மோகந லாமாஜபத்துக்கும் பாத்திரனுப்பிடுவான். ('லாங்டெல்லோ' கின் "The Village Blacksmith!" என்னும் கவிபின் ரீதிபேரணையை யுணர்த்த "கருமானே, —கருமவழிகாட்டினோ னே!" பென்றெழுதியிருக்கும் விஷயத்தை ணன்றிப் படித்துப்பார்க்க இது விளங்கும்.)

"கர்மதர்மத்தை யுணர உழைத்துத் தேயினபின், 'பிரகிருதியின் உண்மையில் பா மனைக் கானலாம்' என்றபடி சோபான முறைபாக (படிப்படியாக, கிரமேன) ஸ்தபத் தையறிந்தப்பலாம். பணவாசைப்பட்டுழைப் பவனும் உண்மையிழைழைக்க, உழைப்பினால் வரும் கர்மதம் பலனைபனுபவிக்காது போ கான்.

"ஆத்மஞானம் தேடிப்பிழைப்பது கிடக் கட்டும். கவிமுற்றிய இக்காலத்தில் கருமமே பிரதானம். ஆகையினாலே ஸ்வாத்மம், தவறா மல் கர்மவழிப்பட்டுச் செய்பவேண்டிய கரு மத்தைச் செய்துழைப்பாராக. உழைப்பின் பலனும் வரும் கர்மதர்மஞானத்தினால் ஆத்ம ஞானமும் படிக்கிசைமத்தில்தானே விதிக்கும். கர்மவேபம் மட்டும் செய்பாதே! மோசம் வந்து விடும!

"உளவயிற் துழைப்பான் உண்மையிற் தலைவனாகலால், "தன்னையறிந்தவன் தன்னினா வான்" என்னும் ஞானமார்க்க வுண்மையைக் கேட்டு ரீ மயங்கிவண்டாம். புத்திரானிகள் கருடனைப்போல் ஆசாத்திற் பறந்து மோகந வழி தேட்டும். எதும்பு னையும் வழியை ரீ மறத்து கிடாதே. "உதும்பூரக் கல்லும் தேயும்" என்றிருப்பதால், உழைப்பைப் கொண்டு உன் ஆத்மா பிழைக்கும்வழியையும் ரீ தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதை மறவாதே! தம், அர்த்த, காம, மோகநம் (அறம், பொருள், இன்பம், விடு) எங்கிற புருஷார் தம் கான்கும் கர்மவழியில் சித்திக்கும். ஆத

லால். "கர்ம மார்க்கத்தில்" புருஷார்த்தம் நான்கும் அடங்கியிருக்கிற தென்று பெரியோர் சொல்வாக்குப் பொய்யல்ல:

"விண் மனோர்த்தியம் செய்பாது கைக்கு வந்த வேலைபைத் திரிகரணசத்தியாய் கர்ம லோபயின் திசு செய்வாயாக! அப்பொழுது உழைப்பின் மஹத்துவத்தை நீ உண்மையில் உணர்வாய்! கோப்தாபங்க ளெல்லாம் உழைக்கும் வழியினுழைப்பவனை விட்டோடிப்போம். ஏனெனில் கர்மத்தி தாபலாக்கியபய் போல் மனதுள்ள அழுக்கு ஆறையும் எரித்துத் தவிர்த்தவிடம், அழுக்காறு நீங்கவே மனத் தெனியும் சாந்தமும் விரிதபசத்தியோடு தானே வந்து ஸிக்கும்.

"ஸ்வதர்மம் பிசகாமல் கர்மவழிப்பட்ட வன் பாக்கியமே பாக்கியம். அவனுக்கு வேறு பாக்கியம் தேவையில்லை. இடம் பொருள் ஏவல் மூன்றும் அவனுக்கு கர்ம தர்ம பஸத்தினாலே சொன்னபடி கேட்கும் ஊழியராக சின்று தவும்.

"கர்மவழிதானே தர்மவழி காட்டும் ('Work is of a religious nature'). அதனே தீர்த்தையும் அளிக்கும். ('Work is of a brave nature'). எல்லா வேலைகளும் அநியுமானத்தை யடக்கியானதல் மஹா பெரிய வேலை! கந்தின் கரும வழியிலிருந்தே தருமவழிப்பட்டான். அவன் தருமவழிப்பட்ட பின்னும் கருமவழியை விடவில்லை. கோயிலில் வாத்திய கோஷம் முழங்குவதற்கின்றியுமையாத வார், தோல் இவைகளை திருப்பணி (Sacred Work) வேலையாகச் செய்துவந்து சரலோக, சாமீப, சாரூப்ய, சாயுஷ்ய பதவியெல்லாம் பெற்றுக் கடைசியில் அகண்டாகாரமானானேயன்றி, அவன் தன் தொழிலிலிட்டு வேதமோதவும், சாஸ்திரம்படிக்கவும் ஆசைப்பட்டவர்தான் எனில், எல்லா சாஸ்திர ஞானமும், எல்லா

வேத உண்மையும், கர்ம வழிப்பட்டு கர்ம தீர்மம் தவறாமல் உழைப்பவனுக்குத் திரு வருட் பிரஸாதமாகத் தானே கிடைக்கும்.

"கர்மவழியினுழைப்பவன் சுமுத்திரத்தில் நீந்தவோனை பொப்புவன். எங்கு மொரோ பிரையமாகப் பாலிய சுமுத்திரவென்னம் அவனை விழுங்கிவிடப் பார்த்திடுது! அவனோ அஞ்சாத கெஞ்சனும், அதை யெதிர்த்து சின்று, கையாலும் காலாலும் அம்மஹாவென்னத்தை உதைத்துத் தள்ளியும் அனைத்துத் தழுவினும் ஐய வேனாக நீந்திச்சொக்கினான். அப்படியே இவ்வுலகில் கர்மவழிப்பட்ட உழைப்போனும் அதற்கு கிரோதமாயிருக்கும் தடைகளை யெதிர்த்து வென்று கர்மத்தைச் சாதித்துக்கொள்வான். "இதுவே கர்மதர்மம்: உலகதர்மமும் இதுவே" பென்று கீதே (Goethe) மஹாகவி கூறுகின்றார்."

* * * * *

"தாமஸ் கார்னில்" அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சாங்கோபாங்கமாய்ச் சொல்லிமுடித்தோம். இனி "பிழைக்கும் வழி: உழைக்கும் வழி" பென்னும் தலைப்பின் கீழ் ஸ்தம்பாஸந்த சாந்த சர்மா விவேகசிந்தாமணிக் கெழுதினதை பெடுத்துக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம். இரண்டையும் நன்றாகப் படித்து அடுத்துவரும் "கருமானே-கர்மவழிகாட்டியோனே" என்று "லாம்பெல்லோ" எழுதியுள்ள கவியின் ரீதி சாந்ததைபுணர்ந்து எழுதியுள்ளவிஷயத்தையும் ஊன்றிப்படித்து ஆய்ந்தோய்ந்து உண்மையறித்து கொள்ளக்கடவீர். இவற்றினுட "பா" தப்போரும், காரதமுறையும்" என்னும்விஷயத்திற்கண்ட வுண்மையையும் உன்னத்தமர்திச் சித்திப்போர் இவ்வுலகம் போரும் போக்கை ஒருவாறு உற்று நோக்கியுணரத் தவருட்.

THE GOSPEL OF "STRENUOUS LIFE."

"WORK TO LIVE AND LIVE TO WORK."

(Vide "Labour is Life." in p. 98.)

“பிழைக்கும் வழி: உழைக்கும் வழி.”

(ஸ்ரீ லத்யாநந்த காத்ந கர்மா எழுதியது.)

I

“பிழைக்கும்வழி உழைக்கப்பழகுவ” தென்றருண்மைபே !
உழைக்கும்வழியை உரைத்திடக் கேண்மினே;
உழைப்பெனப்படுவது இழக்கற்பிழைத்தலாம்;
பிழைப்பும் உழைப்பும் பிழைபடச் செல்வம்;
உழைப்பவன் பிழைப்பன், பிழைப்பவன் உழைப்பன்;
உலவாதித்தழைப்பான் உண்மைபிறழ்வன்;
பிழைபறப் பிழைப்பவன் பெரியோனாவன்;
உழைப்புக்கும் பிழைப்புக்கும் ஒற்றுமை வேண்டிய;
உழைப்பொடு பிழைப்புமே பொன்னாகாகில்
நுகழுவழி கண்டு நுகழ்த்திடும் வறுமை,
பிழைபறப் பிழைக்கும் வழியுமே தேயும்,
ஏழைகள் வருத்தக் கோழைப்படுபறம்;
கோழைப் பட்டுக் குன்றம் அறமாவின்
ஏழமைப்பட்டு அழித்திடும் ஆக்கம்;
அழித்திட ஆக்கம் குறைத்திடும் ஊக்கம்;
எப்படியென்பது இயம்பக்கேண்மின்:—

II

“உழைப்பவ னுழைத்தம் பிழைப்பிலே னாகில்
பிழைப்பவ சொல்லம் பிழைபடு செல்வலாம்;
பிழைப்பே உழைப்பும் உழைப்பேபிழைப்புமாய்
ஏழைக்கிரங்கு மீசன் படைத்தான்;
பிழைபட அவன்விதி பெல்லாம் பிழைபடும்;
ஏழைகள் எளிமையில் வருத்தியே நலிவர்;
கோழை மனத்தர் குறித்திலவர் தனம்;
பாழையுழுது பண்படுத்தவாற்றாதார்
ஏழைகளழுதிட ஏய்த்துப்பிழைப்பர்;
ஊழைப் பெரிதாய் உகந்துமேகழி

கூழைக்குடித்துப் பாழையுழுவென்பர்;
உழுதுழுதுழைத்தவன் கூலையைப் பிடித்துப்
பொழுது போனதும் பழுதுபாராட்டுவர்;
பழுதுகள்சொல்லி யுழுதவன்கூலையை ஒட்டப்பிடிப்பர்,
உழுதவன் அழுதுயிர் ஒட்டிப் போகப்
பழுது சொன்னவன் பணத்திற் பெருப்பன்."

III

"பணம் பணமென்று பணவாசைப்பட்டு
பிணமதுபோலும் பணத்தைச் சுமப்பர்;
பணத்தைச்சுமப்பார் குணத்தைமறப்பார், பின்
மாசனம்போலுண்டு மயங்கிக்கிடப்பார்;
காசபணமலென்றிக் கர்மத்தைமறப்பார் *
தாசுவெசியோடு தேசித்திருப்பர்;
ஊசிமுனை மேலகிந்தும் உள்ளறி வதனை
வேசிய ருறவால் தேசிய தொழிவர்;
காசிரமேக்ஸரமென்று பேசியே திரிவர்;
நாசிமேல் காட்டம்வைத்து வாகியை யறிவர்;
கூசிடாது பணத்தைக் குறித்துமே வைத்து
புசிக்குமவரை யறிபாது புலாலை வளர்ப்பார்;
தேசித்துப் பானத்தை வானத்தை பொறுப்பார்
பூசித்ததேசித்த புண்பத்தைமறப்பார்;
தேசிததுப்பூரித்து வாகிவசம்செய்பார்
வாசித்துவழக்குரைத்து வகைமோசம்போவார்."

IV

"வகைமோசம் தரம்போரை பகைமோசம் செய்வார்;
நகைமோசம் † செய்தவர் ஊர்மோசம்செய்வார்;
வகைவகையாப் பேசியவர் வார்த்தைகளை வளர்ப்பார்;
சிகைசிகையா ‡ வேதத்தைச் சேச்சிவென்றொறுப்பார்
பகைபென்றும் உறவேன்றும் பாராது பேசி வளர்
நகைபென்றும் நட்பென்றும் பணத்தையே சேர்ப்பார்;
வகைவகையா அவர்செய்யும் மோசத்தைச்சொல்லில்
பகைபகையாச்சொன்னோரைப் பகைத்துமே காய்வார்;
ஆகையினாலே அனைத்தையுஞ்சொல்லாது இனத்தையே கோழி
னைகயி னுலேயிதை உணர்ந்திடமென்றுரைப்பேன்."

* கர்மம் வளரும் தர்ம விதியை மறப்பார்.

† குடுமிவைத்தவர் = குடித்தனக்காரர் ஒவ்வொருவரும்.

‡ பொய்ச்சிறிப்புக்காட்டி.

V

“ஏழைகள் பிழைக்கும் வழியெதுவென்றேதில்,
கோழைகள் தாமதிக் குழையாது பிழையாது
யழைக் கிரங்கும் ஈசனே துணையென்று
ஊழைக்கண்டஞ்சாது ஊழியினைப் வளர்க்காது
நாழிகைத் தோளும் நமனுண்டென்றஞ்சாது” *

ஊழழிகாலமா யுள்ளதொரு ஆத்மன்

† ஆழி கையேத்தியே ஏழைதம் முன்னத்தில்
நாழிகைதோளும் ஆள்கிருனென்றொண்ணரி

கோழை மனத்துடைக் குணக்கேடையிட்டு

‡ ஏழைபங்காளன் இனத்தோடேசேர்ந்து

“உழைப்பேனுழைப் பேனாநுய்வே யுழைப்பேன்”

“இழைப்பேனிழைப்பேன்வல் விதியையுமிழைப்பேன்” †

என்றுதற்கொண்டு உள்ளத்தேயுணர்ந்து

கன்றுதன் தாய் பால் குறித்தோடுமோபோல்

“ஊருக்குழைத்துநா னுதாரியாவெனன்”

ஞரையும் தஞ்சமென் நஞ்சியடையாது

பேரையும் ஊரையும் பெரிதாகவென்னாது

சாரையும்பாம்பும் சேர்த்துறையுத் தன்மைபோல்

தானுத்தன்னீசனுஞ் சேர்த்துழைக்கவல்லீரேல்

ஏழையும் பிழைக்கலாம் ஏழலரும் ஆளலாம்

இது சத்தியம் சத்தியம், சத்தியமிது சத்தியம்.”

* தேஜோநாமம் என்நிற பரவியினாலேயே ஈவுக்கஞ்சம் பயமுண்டாகிறது.

† சக்ரதானம்.

‡ சத்துக்களுடைய சாதாசங்கம் பாடாட்டி.

§ “தான் முன்னஞ்செய்த விதி வழிதான்வல்லல், வான் முன்னஞ்செய்ததஞ் வைத்ததோர் மாட்டில்லை”
என்பது திருமத்திரம். Compare Longfellow in “THE VILLAGE BLACKSMITH.”

“Thus at the flaming forge of life
Our fortunes must be wrought
Thus on its sounding anvil shaped
Each burning deed and thought.”

THE VILLAGE BLACKSMITH

I

UNDER a spreading chestnut-tree
 The village smithy stands :
 The smith, a mighty man is he,
 With large and sinewy hands ;
 And the muscles of his brawny arms
 Are strong as iron bands.
 His hair is crisp, and black, and long ;
 His face is like the tan ;
 His brow is wet with honest sweat,
 He earns whate'er he can,
 And he looks the whole world in the face,
 For he owes not any man.

II

Week in week out, from morn till night,
 You can hear his bellows blow ;
 You can hear him swing his heavy sledge,
 With measured beat and slow,
 Like a sexton ringing the village bell,
 When the evening sun is low.
 And children coming home from school
 Look in at the open door ;
 They love to see the flaming forge,
 And hear the bellows roar,
 And catch the burning sparks that fly
 Like chaff from a threshing-floor.

III

He goes on Sunday to the church,
 And sits among his boys ;
 He hears the parson pray and preach,
 He hears his daughter's voice
 Singing in the village choir,
 And it makes his heart rejoice.
 It sounds to him like her mother's voice
 Singing in Paradise !
 He needs must think of her once more,
 How in the grave she lies ;
 And with his hard, rough hand he wipes
 A tear out of his eyes.

IV

Toiling,—rejoicing,—sorrowing,
 Onward through life he goes ;
 Each morning sees some task begin,
 Each evening sees it close ;
 Something attempted, something done,
 Has earned a night's repose.
 Thanks, thanks to thee, my worthy friend,
 For the lesson thou hast taught !
 Thus at the flaming forge of life
 Our fortunes must be wrought ;
 Thus on its sounding anvil shaped
 Each burning deed and thought.

H. W. LONGFELLOW.

THE LESSON OF "THE VILLAGE BLACKSMITH."

(AFTER H. W. LONGFELLOW.)

“ கருமானே,—கருமவழிகாட்டிபோனே ! ”

1. வாதாமடமொன்று பார்த்துவிட்டுத் திழிந்ததற் று சிற்பவே
 சாதாஜனங்கட் குபகாசமாகும் கருமான்பட்டடை பதன்றிதே
 சாதாவென் றவன் தினமும் காலை'வீவேலை தொடங்கு'றன்பார் !
 வேதாவென் றவன் விசும் சம்மட்டிகரும்பொன்னை இஷ்டம்போதுருவாக்கும்
 [விந்தையைப் பார் !]
2. பாவன் தேஜ வலியை அம்மா !
 பாவன் கையின் வன்மையை நீ !
 பாவன் கைவலி யாநீரும் பைபெயல்லாம்
 ஊவர்க் குதவியாம் கருவியா வமைக்கிறானே !

3. மயிர்க்குச் செடுக்கமித மயிர் கருத்து வளர்த்திருக்க
உயிர்ச்சலிப் பின்பியே உள்ளம்வேலை! லமர்த்திருக்க
மயிர்ச்சலி வலந்தேறும் பதப்பட்டு வியர்வைசொட்ட
வயிற்று வளர்ப்புக்காத் தினமானம் வந்ததையன்றன்று தேடியுன்பானவன்.
4. உண்பா வவனுறும் வளர்கை பார்க்காமல்
கண்பார்வை யவனுக்குப் பணத்திலில்லை! கண்ணோயிர்!
கிண்பார்வை யுண்டவன் பட்டடைக்கா துலகத்தா
சென்சார்பும்தய்யும் தேவைவிலில்லை போவவற்குப் பயமுமில்லை!
5. தினமானம் அவன்கொல்லைத் தருத்தி யுதும்
தினமானம் அவன்னைக்கம் மட்டியொடி வேலைசெய்யும்
தினமானம் அவன்மோன கானம்செய் தடிசு'மட்டி
தினமானம் தொழுவழைக்கும் கோயின்மணி போன்றதே!
6. பன்னியிற் படிக்கும் சிறுமாயி விடுபோர்கால்
வெள்ளியம் பலக்கூத்துப் போலவே பட்டடையில்
துள்ளிக் குதித்தவன் வேலைசெய்காட்சிவயக் கண்டுபோவார்
கன்னமில்லாதவன் பட்டடைவேலையிற் பறக்கும்பொரியைப் பதறென்றன்னி!
7. ஆதிவரத் தோறும்ஆவயத் தொழுவதற் கவன்போவான்
திதிலா அவனுள்ளம் அவன்மக்கள் நடுவிருத்தே
ஆதிவயத் தொழுக்தே நாதக்குழாமி லவன்மகளும்
நாதஞ்செய் நல்லிசை குலைக்கேட் லெக்கும்பாசே!
8. அருமைமா மவன்மகள் குலைக்கேட் டவனுமுள்ளே
அருமைமா மவனுவி ல்வாழ்க்கைத் துணையாகி
அருமைமா விருத்தவன் தேறும்விட் டாபிபம்மா!
மதுமைக்குச் சென்றதை நீனைத்துமே தானமுலான்.
9. கண்ணீரை யவன்னைகயாற் சுண்டியெ றிந்துடன்
தண்ணீர்போ வவனுள்ளம் ததம்பியே பூரித்துத்
தண்ணீர்போ லிசைத்த பாத்திரத் தருவமையத்
தண்ணீர்போ றுருகிப்பின்கட்டியப்' சுததுக்கசமபாவம் கொண்டுழைப்பான்.
10. உழைப்ப உழைத்துப்பின் உண்ப லுண்டு
உழைப்பினால் விளைகளை மரத்தமோர் ககித்தரையில்
உழைப்ப உழைக்கவென் தவன் தானும் பிட்டுழைத்து
உழைப்பினால் உழைப்பிவ்வாச் சாத்தன யானுன்பாசே!
11. தொண்டுவகி லையேனும் கருமானே! டுண்ப்போலவே,
கொண்டுவகிக்கடத்திற் கரும்போன் னுருவகையச் செய்யு மாயோல்,
வல்லுவகில் வண்ணஞ்சுச் செய்துதன்பை இன்பாக்கித்
தொண்டுவகிற் கருமஞ்செய் வழிபயிர்க்தேன் பெருமானே!
12. துதியுனக்கா இப்பாவை இனஞ்செய் முனைப்பார்த்து
விதிபயித்து பிழைக்கவென்றே இயற்றினேனும் கருமானே!
மதிபிரக்தால் கதியறித்து பிழைக்கலமென் றெவ்வயிர்க்கும்
கதியறிக்கும் கர்மவழிகாட்டியோனே! கருமஞ்செய் பெருமானே!

BEWARE OF EVIL HABITS.

கெட்ட பழக்கங்களை முனியவே

பிடிங்கிவிடவேண்டும்.

கெட்ட பழக்கங்களும், நாட்டங்களும் எத்தனையோ சூளுவாய் மனிதனுடைய உள்ளத்தில் றுழைந்து வேருண்டினை பின்னர் அம்மனிதனுக்கு கல்துணர்வு பிறந்து அவற்றை வேரோடு பிடிக்கி கல்லெண்ணக்களை நாட்ட அளவிறந்த அவாக்கொண்டவனாகிவிடுபினும் சாதாரணமாய் அது கூடாத காரியமாகவே போவது அனுபவ சித்தியால் பாவனும் அறிந்த விஷயமே.

முன்னொரு காலத்தில் வசந்தபுரமென்னும் ஊரில் ஏழைத் தைபற்கார தொருவன் கடைவீதியில் ஓர் வீட்டில் சிற்றறை யொன்றை குடிக்கலிக்கு அமர்த்தி அதிலிருந்து கைபல் தைத்து வரும் ஊழியத்தால் கவனிப்பீய் காலசெய்ப்புஞ்செய்து வந்தான். இவ்வாறிருக்கையில் ஓர்நாள் அவ்வூர் அரண்மனை யாளை கனிலொன்று பாகணியிற் தெருத்தெருவாய் அலைத்துநின்ற கடைசியில் சமது தைபற்காரனிருந்த கடைவீதி வழியே உலாவ ஆரம் பித்தது. ஒவ்வோர் கடைவீதியும் நிறந்திருந்த பலகணியின் வழியாய் தன் துதிக்கையை நீட்டிப்பார்க்கவே கடைக்காரர் உடனே அதை அடித்துத் தூர்த்திப் பலகணியின் வாயிலைச் சாத்தினார்கள். இவ்வாறு தூர்த்தப்பட்ட யானையோ சற்றும் மனஞ்சலியாமல் அவ்வீதி யிலேயே சுடாமடிக் கொண்டிருந்து, சமது தைபற்காரனுடைய சிற்றறைக் கதவு திறத்திருப்பதைக் கண்டு வெளியில் நின்ற வழக்கம்போல தன் துதிக்கையை உள்ளே நீட்டினது. தைபற்காரன் வேலைவில் கருத்தாயிருந்ததனாலோ வேறொன்ற முகார்த்தத்தாலோ அதை சற்றும் கவனிக்கவில்லை. ஆகவே யானை சற்று தைரிப்பக்கொண்டு ஓர் அடிமுன் வைத்து முழம்போல விரிந்தகை தன்னிருகையோடே அசைத்து, முகத்தை முழியிடம் உள்ளேவிட்டு தன் சிறு கண்களால் சிற்றறைகை கற்றுமுற்றும் பார்த்து ஆராய்ச்சிசெய்தது. தைபற்காரன் இந்த தடவை யானையைக் கண்டாலும் அது தனக்கோர் தீயுறும்

விளைக்காது, சற்றேநோந்துக்குள் தன்வழியே போய்விடுமென்றெண்ணி கம்மாயிருந்தான். இதைக்கண்ட அம்மிருகம் அதிக வதரியம் படைத்து முதலில் ஒருகூறும், பின் மற்றொரு கூறும், பின்னர் தன்னுடையமும், தன் பின்னக் கால்களும் வாறுமாக தன் அவயவத்தை ஒவ்வொன்றாய் வெகு சலபமாக உட்செலுத்தி அதைக்குள் சந்தோஷத்துடன் றுழைத்து விட்டது. அதுவரையில் அசுட்டையாயிருந்த தைபற்காரன் இப்போது அம்மிருகத்தை வெளியில் தூர்த்த எத்தனித்தான். மூர்க்கருணமுள்ள அந்தப்பிராணி ஏழைமனிதனுக்குக் கிஞ்சித்தும் பப்பப்படாமல் அவனை பெதிர்க்கத் தலைப்பட்டது. தைபற்காரனுடைய அதை வெகு நெருக்கமாயிருந்தபடியாலும், யானை மதங்கொண்டதாகத் தோன்றின படியாலும் அதையெதிர்த்து வெல்ல தன்னுலகாதென்று கண்டு தைபற்காரன் தன் கடையைவிட்டு தப்பிப் பிழைத்தோடும்படி. சேரிட்டது—என்று ஒரு கதையுண்டி.

இவ்வண்ணமே அநேக துர்ப்பழக்கங்கள் சிறுவரிடத்தில் சலபமாகப் போய்ச்சேர்ந்து வேருண்டி, பின்னர் அவர்களை வெருவாய் பிடிக்கின்றன. பிறகு அவர்கள் இவற்றையுண்டி தும்பிரிய கட்டத்தையோ, தேகஅசௌகியத்தையோ, மானக்குறைவையோ கங்கு ணர்ந்து, தங்களை யிறுக்கக் கட்டியிருக்கும் தானாகிய துர்ப்பழக்கங்களை அறுத்தெய்ய வேண்ணி என்ன முயற்சி செய்தும் பலிக்காமல் தாங்கள் முதலில் விளையாடப்போவீடம் கொடுத்த வினைகளுக்கு அடிமைகளாகி மடி கிருக்கள். தைபற்காரனைப்போல் விவேக மற்றவரிவரே. இப்போது புனகச்சுருட்டு உபயோகிக்கும் பெரியவர்களில் எத்தனையோ பெயர் சிறுவரில் சிநேகிதர் இப்படி குடிக்கிறார்களே காறும் குடிப்பதால் மோசமென்னவென்று தொடங்கிய பழக்கமதுவென்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள். இத்தன்மையாகவே கட்டுகுடித்தல், குதாடல், கொண்ணிறும்பல் ஆகிய வேவ்வேத விஷப்பழக்கங்கள் இளவயதிலே இருவராய் வந்தடைந்து வருத்துவனவாதலின் துச்செய்கையென்று கண்டவுடன் தைபற்காரனைப்போலியாமல், மற்றக் கடைக்காரரைக் கண்டொவிரித்து, அவற்றைவிட்டகன்று, உல்களுள்ளத்தின் கதவை யிறுக்க சாத்தவிராயின் என்றும் சுகமடைவீர்.

A VIEW OF THE ANCIENT HISTORY OF EGYPT.

எகிப்துதேசத்தின் பூர்வீக
சரித்திர சங்கிரகம்.

முற்காலத்தில் எகிப்து தேசம் கடவுள் ஆகிய கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாக விருந்தமையாலும், அதன் அரசாட்சி, சமீகங்கள், நடை, உடைபாவணிகள் எல்லாம் ஒருவாறு சிறந்தனவாக ஒத்திருந்தமையாலும், அதன் பூர்வசரித்திரம் இன்ன தென சந்து கவனிப்போம். இத்தேசம் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள நிலநதி பாய்பெற்று நீர்வளம், சிலவளம் உடைய ஒர் படுகையைப் போன்றது. வடக்கில் மத்திய தரைக்கடலும், தெற்கே சிவ்லித்தீவுகள், யானைத் தீவுகளும், அதன் எல்லைகளும், இவ்விடம் தீவுகளில் பூனையும், யானைகளும் இருந்ததால் இப்பெயர் வாய்ந்ததெனக் கொள்ளலாம். முன்னோர்கள் இக்காத்திற்கு நேயி நகர் எனப்பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். மிமிஸ்தவர் ப்ராசின வேதபுலதகத்தில் மிஸரமபுரி (Mizraim) என்று இதற்கு ஒரு நாமமுண்டு. நிலநதி ஒன்றே இத்தேசத்து ஜனங்களுக்கு முக்கிய ஆதாரமாயுள்ளது. பிரதி வருடமும் இக்கதி பெருக்கெடுத்த வருவதைப்பற்றி குடிகள் தங்கள் இல்லங்களை உயர்த்திக் கட்டிக் கொண்டார்கள். மழை வில்லாக்காலங்களில் ஆற்று வெள்ளத்தின் யிருதியை பள்ளத்தாக்குகளிலும், ஏரி, குளங்களிலும் தேக்கிக்கொள்வதால் தண்ணீர் குறைவே கிடையாது. ஆறுபற்றி வெகு சாலத்திற்குப்பிறகு இதைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட உரோமஜாதியார் இதை தானியக் களஞ்சியமெனக் கொண்டாடினார்கள். ஆற்றின் பெருக்கால் அநேக புலங்கள் குடப்பட்டுப்போம். அப்போது தண்ணீரை வாய்க்காலின் வழியாக விட்டுக்கொண்டு மேட்டுப்பிரதேசங்களை சாகுபடி செய்துகொண்டார்கள். அச்சிய தேசங்களாகிய ஆபிரிசியா, இதிரியோபியா, மலை செரித்தவைகளாதலாலும்,

பிரசண்ட குளிக்காற்றவந்து மோதுவதாலும் ஆற்றின் வெள்ளத்திற்குக் காரணமாகும். இதைப்போல நீர்வளமுள்ள ௧௦௦ உலகிலெங்குமிடம் இதைக்கொண்டே ஜனங்கள் செருக்குற்று கவலைப்பெற்றிக் காலங்கழித்தனர். இந்தப் பிரதானத்திற்குப் பங்குதே அருகாமையிலுள்ள மலைகளினின்றும் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கருங்கற்பாறைகளால் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களில் வசிக்கார்கள். இத்தேசத்தின் பெருமையையும், ஜனங்களின் ஊக்கத்தையும் கியந்து அன்னிய நாட்டாராகிய கிரேக்கர் கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வந்து சில வருடங்கள் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் ஜனங்களின் தன்மையும், நடை, உடைபாவணியும் வேறெந்த நாட்டாரோடும் சம்பந்தப்படாமல் அற்புதமானவையனாய் இருந்தன. ஏனெனில் தங்கள் நாடுதான் தாய் நகர் என்றும், தாக்கத்தான் இம்மாதிரித்த முடிபுருஷரெனவும் எண்ணப் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பாஷையினின்றும் கற்கம் பங்கிலுள்ளவைகளினின்றும் இன்ன வருப்பு ஜனங்களைவைச் சிறிது புலப்படுகிறது எகிப்து தேசத்திலுள்ள மிமிஸ்தவர்கள் தற்காலத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் காபதிக பாஷையானது தங்கள் முன்னோர்களின் தேவ பாஷையாக இருந்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீகிருத பாஷையை இத்தாக்களும், லத்தீன்பாஷையை உரோமஜாதியாரும் எல்லாறு மதிக்கின்றாரோ அவ்வாறே முற்காலத்தில் ஏகிப்தியர்கள் காபதிக பாஷையை மதித்திருந்தார்கள். இந்த பாஷையைக் கொண்ட 'செமிடிக்' * வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனச் சொல்ல சற்று இடமுண்டேனாம், இத்தியா, ஐரோப்பா வம்சத்தாடென சொல்ல இடமில்லை. அவர்கள் தங்களைப்பற்றி கற்சிலைகளிலும் பிரதேசங்களை சுசுத்தமிட்டு காப்பாற்றப்பட்டுவந்த கற்பெழைகளின் மீதும் எழுதியவைத்திருக்கும் சங்கதிகளை ஆராயுங்கால் பற்பல ஜாதியார் கலந்த ஒரு மிஸரமவகுப்பா

கொனத் தேர்தல்கின்றது. இந்தக் காரணத் தாலேயே அவர்கள் தேபத்திற்கு மிஸ்தாமுரி என்று பெயர் வந்திருக்கலாம். அவர்கள் உயர் குலத்தோர், இமிகுலத்தோர் என இருவகையாய் பிரிந்திருந்தார்கள். பார்வைக்கு கந்தாமாயும் கல்சியப்பிற்செய்தைத்து விவேகம் பூணமாயுள்ளவர்கள் மேலான வகுப்புக்குரியவர்களென்றும், அந்நிய தேசத்தாரோடு சம்பந்தஞ்செய்துகொண்டு பொலிவிழந்த சிறிது அவலக்ஷணமாக கருமேளி யுடையவர்கள் இமிகுலத்தாரெனவும் விளங்குகின்றது. இவர்கள் ஆசாரம், உடை, பாவனைகள் எல்லாம் ஒருவாறு மதமூலிக இந்நியாவின் ஆரியர்களின் ஆசாரத்தை ஒத்திருந்தலின் இவர்களுடைய செல்வாக்கு வெகுதூரம் பரவி இருக்க வேண்டுமென்றே தோற்றுகின்றது. மேலும் இத்தேசத்தார் முகச்சாயல் ஆகியரின் முகச்சாயலை ஒத்திருந்தது. எகிப்து தேசத்தின் உத்தரபாகம் இந்நியோபியாவென்றும், தட்சணபாகம் மேருவென்றும் வழங்கிவந்தன. இங்கே குருக்களென்ற மேற்கூறியதன் அரசரென்று இதை ஓர் திலகம்போல் தலங்கும் படி செய்தனர். அசனீ நாகங்களே தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு நீதி தவறாது ஆண்டுவருகிறாருவென்று பார்த்தவருத்ததும் தவிர கொடுங்கோன்மை செய்யத்தலைப்பட்டால் அவர்கள் உயிரை மாப்த்துக்கொள்ளும் வகையையும் தேடி இருந்தனர். இது ஓர் பெரிது வானி பஞ்செய்யு மிடமாயுமிருந்தது. அரோபியா, இந்நியா முதலிய அன்னிய தேசங்களுக்கு தங்கள் சாக்குகளை படலிவது, ஒட்டகங்களின் மீதாவது ஏற்றிக்கொண்டுபோய் சியா பாரஞ்செய்து வந்தார்கள். இதனால் இந்நியா ஜனங்கள் போக்கு வாய்செய்து தங்கள் ஆசாய்களையும் ஒருவாறு கற்பித்திருக்கலாமென ஊகிக்கலாம். சிலர் இந்நியோபியாவிலின்று தான் இத்தேசம் காசரிமடைத்த தென்க்கொல்லுகிறார்கள். இந்நியாவைப் போலவே எகிப்துதேசத்தையப்பற்றி ஒரு சதேசியாவது எழுதவில்லை. என்றாலும் 'கிரேக்கர் எழுதி

வைத்திருக்கும் சரித்திரங்களாலும் நிறுத்த வர்பாரண வேதபுல்தகத்தாலும், சிற்பிகள் தங்கள் முழுவல்லமையுங்காட்டி கட்டியிருக்கும் சித்திரகற்பிலைகள், கல்லறைகள் இவைகளில் செதுக்கியிருக்கும் ஒருகித சங்கேத தேவபாகையாலும் எகிப்தியரின் வரலாறு சிறிது புலப்படுகின்றது. பிரான்ஸ் தேசத்து பிரசித்திபெற்ற மன்னவனுன கெபோலியன் படைபெயித்து இந்த அற்புதங்களைக் கண்டாற்றுவெளிபிட்டபிறகு தான் எண்போர்கள் சிரக்தை எடுத்துக்கொண்டு சங்கதிகளை நன்றாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்கிற ஊக்கங்கொண்டார்கள். லீலாதி பாயும் நீரவாசமாகிய திபேயா பூர்வ இராஜதானி. இதில் பிரபானிகள் கண்ணைக்கவர்த்து விழித்தகண் விழித்தபடிபார்த்து பிரயித்து சிற்கும்வண்ணம் அளவற்ற கல்மண்டபங்கள், ஸ்தூபிகள், கிசித்திரமான வேலைப்பாடமைந்த ககந்தமிட்டு அடக்கஞ்செய்திருக்கும் பிரேதக்கல்லறைகள் சிறைத்திருந்தன. கொஞ்ச மையில் தூரத்தில் கர்னாகேசு, இலக்கேசுசா (Karnak and Luxor) என்று பெயர்படைத்த இரண்டு கோயில்கள் கருங்கற்பாணாளால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவைபோன்ற கோயில்கள் உலகில் எங்குமில்லை. கர்னாகேசுகோயில் மண்டபத்தில் இருபக்கத்திலும் அதி உன்னதமான கற்சிலைகள் கைதேர்ந்த சிற்பிகளும், கொத்துவேலைக்காரரும் பார்த்து இதுவும்மனிதரால்தான் அமைக்கப்பட்டதோ வென ஐயுறும்படி இருந்தன. தூற்றுக்கணக்கான கற் றாண்கள் சிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மையத்தில் அமைந்துள்ள பன்னிரண்டு தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் 6 பேர் சேர்ந்து கட்டித் தழுவினாலும் தழுவுமுடியாத சுற்றளவுள்ளதும், இரண்டு பணமாம் உபரமுள்ளதும் அவற்றின் ஒவ்வொன்றின் உச்சியில் ஏறக்குறைய தூறபேர் ஏழிதற்கு இடமிருந்ததென்றால் அதன் பரிமாணத்தை நீக்கவே. கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். லீல கதியின் மேற்குக்கரையில் 'கிரேக்கர்தேசம்' என்ற ஒரு சிங்

கரர இடமுண்டு. இதில் முன்னால் வைத்திருக்கும் இரண்டு சிலைகள் ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய இரண்டு பனைமரம் உயரமுள்ளது, இதில் ஒன்று அருகேனாகையானதும் ஒரு இனிமைவான பேரிசைக்கச்சல் மூன்று ரோட்டிக் கொண்டிருந்ததாம். இந்த கோலிக்களி லேயே இராஜாக்களில் கொலுமண்டபங்களுமிருந்தன. தேவியை இராஜதானி முதற்கொண்டு ஐந்து மையில் தூரம் பூமியைச் சுரங்க மிட்டுக்கட்டியு. கல்லறைகள் பல உள். இவற்றால் அக்காலத்தவரின் சரித்திரம், இல்லற வாழ்க்கை, ஜீவனோபாயங்கள், மாணாக்கரம் ஒருவன் பரிசு அடையக்கூடிய, எல்லாம் வெளியாகின்றன. இவ்வெழுத்துக்களைப் பார்த்தால் இன்றுதான் எழுதியதோ வென அவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கின்றன. கிரேக்கர் எழுதி வைத்திருக்கும் சில தூல்களும் இச்சுரங்கங்களில் கிடைத்தன. தனவாங்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் யாதொரு வேற்றுமையின்றி கல்லறைகள் சமைக்கப்பட்டன. இவை எல்லாம் டி. மு. ஆயிர வருடங்களுக்குமுன்பே சமைக்கப்பட்டன வென்றால் இவர்கள் சிற்பவேலைப் பற்றியதைத்தவிர இத்தற்கு முன்னரே இருந்திருக்கவேண்டுமென ஊகிக்கலாம். இவைகள் ஏற்பட்ட காலம் அறிவவேண்டுமென அன்னியதேயத்து கித்தவான்கள் பலவாறு முயன்றபோதிலும் முன்பு சாத்தியப்படாமல்போயிற்று. சென்ற ஆற்றாண்டில் சங்கேத தேவபாஷையை மொழிபெயர்க்கும் வகையை கண்டுபிடித்தார்கள். பிராஞ்சுக்காரரோ செட்டாநகரத்தில் கண்டு எடுத்த ஒரு கற்சிலையில் மூன்று பாஷைகளில் சில வற்றை எழுதக்கண்டார்கள். அந்த கற்சிலைத்தன்மா-சுரத்தது கிளேதக்காட்சி மண்டபத்தில் இன்றுமிருக்கின்றது. Dr. Young என்ற ஒரு சிறந்த பண்டிதர் இதில் எழுதியதை வாசித்தறிந்து டி. மு. 200 வருடங்களுக்குமுன்பு அது எழுதியதென்றும், அதன் சங்கேதபாஷை சில அறியும்களாலும், ஒலி வேற்றுமையாலுந்தான் உணரத்தக்க தென்

தும் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டே பிராஞ்சுதேசத்துப் புலவர் 'சம் போலியன்' என்பவர் இவற்றை செவ்வையாய் வாசித்து பொருள் உணரும் வழியைகண்டு பிடித்தார். பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் இக்கற்சிலைகளைக் கட்டின அரசர்களின் வரலாறும், பாவலர்கள் இவர்களைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பாடிய பாக்களுமே பல்லாமல் சமயதூலாவது, சான்றித்களாவது, சரித்திரமாவது அவற்றில் எழுதக்கூடும். என்றாலும் இவற்றால் அரசாண்ட மன்னர்களின் பெயரும், காலமும், வெற்றிகளும் நன்கு விளங்குகின்றன. பூர்வத்தில் எளிப்து தேசத்தில் கமது தேசத்தைப் போலவே என்னுந்தான் தர்மங்கள் ஏற்பட்டு பிரமமாயிருந்தன. சரித்தரக்காரர்களில் Strabo என்பவர் இவர்களை ஆசாரியர், பொருநர் என்றும், Diodorus என்பவர் யாதவர், வைசியர், சிற்றினன் என்றும், Herodotus என்பவர் யாதவர், பண்டிதர், வைசியர், மாதுயிகள், வராகபாலர் (பண்டி ஒட்டர்கள்) என்றும், இரத்தியாராகவும் சரித்திரத்தோடுதான் ஆசாரியர், பொருநர். தான் மேலான வகுப்பானைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்தியாவின் வருணபேதத்தை நன்றாய் ஒத்திருக்கிற தெனத்தெளிவாகின்றது. மேற்சொன்ன ரீபல் வகுப்பார்தான் சிம்மாசனாதிபர்களாயிருந்தனர். பொருநரின் எவனாவது அரசனாக நேமிக்கப்பட்டால் அவனை ஆசாரிய கருமங்களைச் செய்ய வேண்டியதை ஒத்தித சடங்கை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அரசன் அதிகாரத்திற்கு எவ்வளவு இடம். சனங்கள் அவனை தெய்வமாகக்கருதி மேன்மை பாராட்டினார்கள். அரசனும் அதுசரிக்கவேண்டிய பலவித சிறப்பங்களுக்கும் முக்கியமாய் அவன் இன்ன காலகோபந்தான் செய்யவேண்டுமென்றும், இன்னதுதான் புரிக்க வேண்டுமென்றும் கிதி கண்டிப்பாய் இருந்தது. ஆசாரியர்கள் மந்திரியாக இருந்தகொண்டு கொடுங்கோன்மை இயற்றாமல் அரசாண்செய்து வந்தனர். இதனால் மேல்வகுப்பாரான் சிற்றில சமயம்

களில் மனஸ்தாபங்கள் உண்டாயிற்று. ஆசாரி யர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு. பெரிய தேவஸ்தானத்திபர்களுக்கு சிவ்வரை தேவ ஸ்தானத்திபர்களைக் காட்டிலும் மரியாதை அதிகம். படித்தவர்கள் இவர்களாதலின் பற் பல தொழிலைச் செய்து வந்தார்கள். ஆதலின் சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர், வக்கீல்கள், வித் தான்கள், வைத்தியர்கள், சிற்பிகள், முதலான வர்களாயிருந்து வேலைபார்த்தவரும் இவர் களே. இவர்கள் மிதமாய் புசிக்கும், குடித் தவும் வேண்டுமென்றும் ஓரேதாரத்தைத்தான் மணம் புரியவேண்டுமென்றும் விதி உண்டு. இதனால் ஏனையோர்கள் பல பெண்களை விவா கஞ் செய்துகொண்டதாகத் தெரிகின்றது. மேல்வகுப்பாருக்கு மாலியக்கள் கிடப்பப் பதுமல்லாமல் சர்க்கார் செலவிலேயே அவ்வ பாணதிகள் நடத்தேயிவந்தன. சுமார் 4,10,000 பேர் அடங்கிய காப்புச் சேனையில் உள்ள பல பொருள்களுக்கும் மாலியங்கள் ஏற்பட் டிருந்தன. போர்த்தொழிலை அசேஷமாய்ப் பயின்று அதில் மிக வல்லவாராயிருந்தனர். அன்னியதேசத்தாரோடு சண்டைசெய்து தக் கள் தேசத்தைப் பலமுறை பாதுகாத்த அரசர்களின் வெற்றியைக்குறித்துப் புகழ்த்திருக் கிறார்கள். பெண்பாலாரும் அரசுபுரிந்த கீர்த்தியடைந்திருந்தனர். முற்றுகைப்போட்டு ஒரு பட்டனத்தை பிடிப்பாதிஸ் இவர்கள் செய் யும் சாகசங்கள் மிக வினோகமெனத் தெரிகின் றது. முக்கியமாய் குறுக்கள் என்ற ஜாதி தான் அரசுபுரிந்த வந்தனர். முன்பு எகிப்து கடவுளானும், பிறகு தேவதைகளானும் அதற் குப் பிறகுதான் மனிதர்களால் அரசாளப் பட்டதென எண்ணத்தொண்டிருந்தார்கள். மரணதண்டனையானது கொண்டுசெய்தவர்கள், பொய்ச் சத்தியம் பண்ணினவர், புட்டுருட்டுச் செய்தவர்கள், அக்கிரமமான வானிபஞ்செய்த வர்கள், ஆமே இவர்கள்மேல் விதிக்கப்பட் டிருந்தது. பயக்காலிகளையும், யுத்தத்தில் முதலாகாட்டி ஒடினவர்களையும் மிகவும் அவ மதித்து இசுழ்த்தார்கள். அந்நேரத்தேசத்தார்

இங்கேவந்த வியாபாரம் செய்தார்களே ஒழிய தாங்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகவில்லை. திபெயாநகரத்தில் சேனேசேத்துப் பாத்திரங் கள் இருந்ததற்கு அந்த பாஷையிலேயே எழுதின கற்கம்பங்கள் சில உள. பிரதேசத் தானைச் செறிதும் மதிக்காமற்போனதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய விசித்திரமான நடவடிக்கைகளும், கோட்பாடுகளும், பலவித ரீதிப்படுத்தல்களுமென ஊகிக்கலாம். வேளா ண்மை, ஆடுமாடு மேய்த்தல், அம்பும் கின்று மாய் வேட்டையாடுதல், மீன் பறவை முதலிய வைவகாப்பிடித்தல், தச்சுவேலை, சிற்பவேலை, தட்டாரவேலை, நெசவு தொழில், சித்திர மெழுத்தல், இன்னும் இவைபோன்ற பலவித தொழில்களைச் செய்ததாக கற்கம்பங்களில் வெகு அசித்திரமாய் காட்டப்பட்டிருக்கின் றனவே ஒழிய வேறேதாவது பழைய கிரத் தங்கள் உண்டோவென்று சந்தேகிக்க இடம் காணோம். நீல நதிக்கரையில் நான்கைப் போன்ற ஓர் வகைச்செடி அபரிமிதமாய் வளர்ந்திருந்தன. அதன் சிறுக்கை கிறகாக வும், இலைகளை காசித்தவர்களாகவும் உபயோகித் தார்கள். இரகசயனசால்திரம் கிறிதனவு தெரிந்திருந்தது. இவற்றை பெல்லாம் பார்க்கு மளவில் நாகரிகத்தில் சிறந்தவர் எனக் கொள் ளல்வேண்டும். தர்பார் மண்டபங்களில் அனை வரும் தங்கள் பெண்பாலாரோடு சேர்ந்து, காட்டியப் பெண்களை நடனமாடச் செய்தும், விதீவான்களை வரவழைத்து பாட்டுக்கச்சேரி வைத்தும் உல்லாசமாய்க் காலங்கழிப்பதும் உண்டு. மதுபானம்செய்யும் வழக்கமும் இவ ரிடம் இருந்தது. மனிதரின் ஆயுள் சொற்ப மென்றும், ஆதலால் உலக இன்பங்களை ஒரு வன் அனுபவிக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத் தும்பொருட்டு ஒரு பிணத்தின் தலையை கடி யிருக்கும் அதிதிகளுக்குக் காண்ப்பத வழக் கம். கடவுள் ஆராதனையின்மீ ஒரு காரிய மும்செய்யத் தொடங்குகிறதில்லை. அவர்கள் பிறுதுவிகை வளங்கினார்கள். மிருகஜாதிக ளில் மிகவும் உபயோகமுள்ளவைகளைத்தான்

தெய்வமாக பாவித்துப் போற்றிவந்தார்கள். அமரேசன் என்ற இந்துக்கள் தெய்வம்போல 'அமன்' என்ற ஒரு தெய்வத்தையும் கம்பிதாமகனப்போன்ற பிதா வென்ற தெய்வத்தையும் வணங்கினார்கள். எருது, சாய், பூனை, வல்லுறு இவற்றை எகிப்தியும், நிரோபாக்காத்தில் ஆட்டையும், மெர்கிய ககாத்தில் வெண்ணாட்டையும், இலகூபோலியில் ஓசாயையும், இலை யாண்டோபோலியில் சிங்கத்தையும், அத்திரிபாசாவில் கண்டெகியையும் வணங்கிவந்தார்கள். யாராவது இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளல் மரணதண்டனைக் காளாவர்கள். தற்செயலாய் இலகூகோக்கொன்றால் ஒரு பெரிய அபராதம் கொடுத்துத் தப்பலாம். ஒரு பட்டணத்தில் வணங்கியும் மிருகங்களை வேறொரு பட்டணத்தில் வகிப்போர் மதிக்காமலும் இருப்பார்கள். இதனால் கைக்களும் உண்டாவது உண்டு. உரோம, கிரேக்க ஜாதி யார் அரசாண்டகாலத்திலும் ஜனங்கள் இந்த வழக்கத்தை விடாமல் இருத்தினால் அவர்கள் இதை கேலிக்கிடமாக வைத்திருந்தார்கள். ஒரு வீட்டில் ஒரு பூனை இறந்தபோனால் அதில் உள்ளவர்களெல்லாம் தங்கள் புருஷன்களை சிறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஒரு சாய் செத்துப்போனால் ஆடவர்கள் சர்வாங்கஸ்தலம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் கண்டிப்பான ஏற்பாடு இருந்தது. இதைக் கேட்ட யாத்தான் நகரவர்கள். மேலும் இச்சுவங்களை வாசனைப்பெட்டிகளில் வைத்து மனிதர்களைப்போலவே கல்லறைகளில் வைப்பதுண்டு. மிருகங்களில் சந்திகேள்வகளைப் போன்ற ஒருவகை இடபத்தை (எருதை) ஆராதித்தார்கள். இவ்வெருது கருப்பாயும், தெற்றியில் முக்கோணவடிவமுள்ள வெள்ளைப் புள்ளியுடையதாயும், கழுத்து கழுதுபோலவும், இருந்தால்தான் பூனைக்குகமென்றும், அதை வளர்த்தவரும் பூசாதிக்கு ஆளுடஞ்சொல்லும் சந்தி தானாகவே அகையுமென்றும் கம்பியிருந்தனர். இந்த எருதை 25-வருடங்களுக்குமேல் வைக்கிறதில்லை. அதற்குள்

இறந்தபோனால் அவ்வுராதெல்லாம் பிணக்கொங்கொன்றி மயானம் குறுகி உத்தரக்கிரிபைகளை வெகு அடம்பாத்தான் நடத்திவந்தார்கள். மேற்கொள்ள அடைபாளங்களைமீத வேறொரு எருது கிடைக்கிறவகையில் ஒப்பாரிவிட்டு திணுமும் ஆழவார்கள். அது அடிப்பட்டகம் அடங்குமுடியாது நகரொள்ளவர்கள். செத்த எருதின் ஆகி இகழல் பிரிவகிக்கிறதாக கம்பினார்கள். இதனால் மறஜன்மம் உண்டென்று தெற்றுகின்றது. ஒருவன் மரிக்கிறதற்கு அவனுக்கு அந்த மாவிட ஜன்மமே வரவேண்டுமெனவும் முயாயிரம் வரடும் தரை, கடல், ஆகாயம், இவற்றில் வகிக்கும் பலகித நிராதிக்குள் பிரகழவையெண்டுமென்று, ஒரு கிரேக்க சரித்திரக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார். மயாரம் போல அவர்கடரும் மறத்தி (Amenthi) என்ற ஒப்பட்டணமும் அங்கே குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டனை விதிக்கப்படுகிறதென்றும் கம்பிக்கையுண்டு. ஒரு கற்கிலியில் மமன் ஒரு கையில் திராகத்தடுக்களை ஏற்றி தீர்ப்புச் செய்துகிறதாகக் காட்டியிருக்கிறது. ஒருவன் இறந்தபோனாலும் அவனை பிரதிவாதிபாகச் சேர்த்த பிராதுசெய்யலாம். இறந்தபோனவன் ஒரு குற்றவாளியாக ஏற்பட்டால் அவனுக்கு யாதொரு உத்தரக்கிரிபைகளை நடத்தக்கூடாதென்றும் இவ்வளவுகாலம் அச்சவந்ததபுததக்கக்கூடாதென்றும், கீழிருந்தது. இதனால் அரசர்கள் கொடுங்கோன்மை புரியாமல் செவ்வையாய் அரசாண்டதற்கு ஒரு காரணமாகும். இந்தேயத்தவர்கள் கல்லை நகையாடிக் தக்கள் அந்தஸ்துக்கு மீறியே செலவுசெய்தார்கள். இதற்கு இடைபூது ஏதேனும் கேர்த்தால் அதை ஒரு கெட்டசகுனமாக எண்ணிப் பாதகிப்பார்கள். பிணத்தை ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்து ஒரு பெட்டிக்குள்ளுள்ள அத்தன்மெல் தங்கள் தேவபாஷையில் அதைப்பற்றி சிறப்பித்து செவ்வந்தை எழுதுவதுண்டு. இவ்வாறு செய்தால்தான் ஆன்மா மரிக்கிறதில்லையென

கம்பினார்கள். இந்துக்களுக்கு சாரதா என்ற தெய்வம் படிப்புக்கு எவ்வாறோ அவ்வாறே இவர்களுக்கு 'தாத்' என்ற தெய்வம் வழங்கிற்று. இந்த தெய்வம் கணிதம்; கேந்திர கணிதம் (Geometry) வான சாஸ்திரம், விசி சாஸ்திரம், இவற்றைக் கற்பித்துப்போனதாக எண்ணினார்கள். ஆற்றின்வெள்ளத்தால் மண் மேடிட்டுப் புலங்கவின் எல்லை அறிவது வருத்தம். அதனால் கேந்திர கணிதம், வானசாஸ்திரம் இவ்விரண்டையும் கற்கவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. எந்த வித்தைமையும் அபிவிருத்திசெய்யாமல் பூர்வ ஸ்திதிபிழைபவைத்துக் காப்பாற்றினார்கள். தங்கள் வைத்தியநூலில் சொல்லியதாக ஏதாவதொரு விஷயத்தை ஒருவர் பிறதேயத்தாரிடம் பயின்று அதை ஒரு நோயாளிக்கு உபயோகித்து அதனால் அவன் இறந்துபோனால் வைத்தியனையும் மாணதண்டனைக்கு ஆளக்கொடுத்தனர். விசி சாஸ்திரத்தை இவர்கள்தான் முதலில் கண்டு பிடித்தார்கள். ஏனெனில் பூர்விக ஓம்புரு, பிளீஷியன், பாஷ்கனின் எழுத்துக்கள் இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பிரசங்கம், செய்யுட்பாடம் என்ற பதே அவர்கள் அறியார்கள். சங்கீதவித்தை யில் சிறிதுதான் தேர்ச்சியடைந்திருந்தார்கள். கம்பூர், வீணை, மிருதங்கம், கைத்தாளம் முதலியவற்றை உபயோகித்தார்கள். ஆனால் பிற நாட்டார் எக்காலத்தும் பார்த்து வியந்து பிரமிக்கும் வண்ணம் சிற்பவேலைகளும் சித்திர வேலைகளும், வெகு நுண்ணாயிருந்தனவென்பது அவர்கள் கட்டிய அதி உன்னதமும், பிரம்மாண்டமுமான கற்சிலைகள், கற்கோபுரங்களைக்கொண்டே தெரிவின்றது. சிபிசக்காவர்த்தி சுமார் 450-அடி உயரமும், அடிவாரத்தண்டை 716-அடி அகலமுமுள்ள ஒரு கோபுரத்தைக்கட்டி முடித்தார். இவ்வித உயரமான கட்டடங்கள் ஐரோப்பாவில் இருக்க போதிலும் இத்தன்மையான பிரம்மாண்டபரிமாணத்தையுடையவைகள் கிடையா. இவற்றிற் பதிந்துவைத்திருந்த பல வண்ணக்கற்களை

அரசபிரிர் பேர்த்துக்கொண்டு போய்சிட்டு, தால் அதில் உள்ள சித்திரங்களும் அழிந்து போயிருக்கின்றன. இந்த கோபுரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு சமாதிரிக்கு ஐரோப்பியர் கண்டகால் இவைகள் எல்லாம் முன்பு கல்வறைகளாகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டுமெனச் சொல்லுகிறார்கள். இக்கட்டடங்களில் அமைக்கப்பட்ட மனித உருவங்களைக்காட்டிலும் மிருக உருவங்கள் மிகவும் தேர்த்தியாக விரூத்தன. தெய்வச் சிலைகளெல்லாம் மானிட சரீரமுடையதும் மிருகங்களின் முகமுடையதாகவும் இருந்தன. முக்கியமாய் செம்மறிக் கடா, வல்லூறு, எருது, இவைகளின் முகத்தைக்கூடத் தெய்வத்திற்கு அமைத்திருந்தார்கள். பெரிய வீசாஹங்களுக்கு சிங்கத்தின் உடம்பும், மனிதரின் கலை மிருகத்தன. Herodotus, Diodorus என்ற கிரேக்க சரித்திர வித்வான்கள் தங்கள் தேசத்தைவிட்டு எறிப்து சரித்திரம் எழுத இங்கே சில வருடங்கள் இருந்து ஆசிரியர் மூலமாய் சங்கதிகள் தெரிந்து எழுதியிருந்தபோதிலும் ஒருவர் சொன்னபடி ஒருவர் சொல்லவில்லையெனத் தெரிவித்தது. 3-ம் ஆற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இத்தேசத்தை அரசாண்ட "டாலயி பிலடல்பஸ்" என்பவன் "ஹெலியோ போலியில்" வசித்த "மானதி" என்ற ஒரு எகிப்து ஆசிரியப் புவரை கிரேக்கபாஷையில் ஒரு சரித்திரம் எழுதும்படி வேண்டிக்கொள்ளவே அவர் அதிக சிரத்தையுடன் எழுதாமற்போனபோதிலும், கற்கம்பங்களில் தேவபாஷையில் உள்ளவைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததில் இரண்டும் ஒத்திருந்தமையால் உண்மை பெளவே கொன்னல்வேண்டும். இவர் இந்த எகிப்து தேசம் கி. மு. 3892-ல் மனு (Menes) என்பவனால் கிரீமானஞ் செய்யப்பட்டதெனச்

சொல்லிவிருக்கிறார். இதில் முறையே பூமிச
ராஜாக்கள், பாரசீகர், கிரேக்கர், உரோமஜாதி
யார் அரசாண்டார்கள். இதில் ஆண்ட கதோ
ராஜாக்களில் சிலரைப்பற்றி எழுதுவோம்.
'செனாக்ரிபு' என்ற ஒரு அரசன் ஆசியா,
ஐரோப்பாவின்மேல் படைமெடுத்தது அவர்
மைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டான். "திமே
சன்" என்ற அரசன் காலத்தில் ஆசியா
இந்த காட்டை கைவசப்படுத்தி, ஜனங்களை
அடிமைகளாக்கி கோவில்களையும், பட்டணங்
களையும், எரித்துவிட்டுப்போனான். கி.மு.
712-ல் அரசாண்ட சேதால் என்பவன் காலத்
தில் Sennacrib (சென்னாக்ரிப்) என்ற ஆசிரி
யாதேசத்து பிரசித்திபெற்ற போர்வீரன் ஒரு
வன் படைமெடுத்தவர்களுடைய, அவன் எதி
ர்க்கத் தன் சேனை உதவி செய்பவதால்
சேதால் இரவில் தான் கண்ட கணவின்மடி
வந்தவர்கள், தொழிலாளிகள், இன்னுமற்ற
சாதாரண ஜனங்களைக்கொண்டு ஒரு சேனை
வைச்சேர்த்தான். ஆனால் கெப்லானுகுத்
தால் எதிரியின் அம்பு, கிள், கெடையங்கள் முத
லானவைகளை நெசாமத்தில் கண்டெலிகள்
கூட்டமாய்வுந்த தக்கன் பற்களால் வெடுத்த
கிட்டுப்போனதால் 'சென்னாக்ரிப்' சேனை
இருந்த இடத்தெரியாமல் மறநாட் காணில்
கிதறிப்போயின. மேற்சொன்ன கதோ
ராஜாக்கள் ஆண்டபின் கெப்தா தேசம் பா
ரசீகராலும், கிரேக்கராலும், உரோம ஜாதியா
லும் ஆளப்பட்டு நெரு நாசகிகமடைந்த
முற்காலத்தில் உலகத்திற்கே ஒரு நலையக
மாக விளங்கிற்று.

COAL.

ரி ல க் க ரி.

லீலக்கரி பெண்பது அடுப்புக்கரிபோல ஒரு
கிதமான கரிபோயாகும். ஆயினும் இது
அடுப்புக்கரிபோலன்றிச் சிறிய இடம் பதார்த்
தக்கனொடு கலந்திருக்கும். ரெனெகாலத்
துக்குமுன்னே பூமிக்குள்ளே யாதோகாணத்
தினார் புதைந்துபோன மரங்களும் செடி
களுமே இப்போது லீலக்கரியாகக் காணப்படு
கின்றன. இது பூமிக்குள் மிகவும் படைபடை
யாக ஒன்றன்மேலொன்றாய் அகமந்திருக்கும்.

லீலக்கரி, மரங்களும் செடிகளும் புதைந்து
பட்டுப்போய் உண்டானதே பெண்பதற்கு
அநேக சிபாயங்கள் இருக்கின்றன. நாம்
லீலக்கரிக்களிகளுக்குள்ளே போய்ப்பார்த்தால்
அங்கு சுவர்களின் பக்கங்களிலும் மேற்
பாகத்தும் இலைகள் செடிகள் முதலியவற்றின்
கவடுகளை கண்ணுக்காணலாம். அன்றியும்
ஒருதுணுக்கு லீலக்கரிபை மெடுத்துச் சுறன்
டிப்பார்ப்பினும் அதிலும்கூட இக்கவடுகள்
காணப்படும்.

லீலக்கரிபிற் சேர்த்திருக்கும் பொருள்களில்
முக்கியமானது. தூபன் என்னும் கரிப்பதார்த்
தமே. இது கசி நறுமடாஜன், சூக்ஸிஜன்,
டைடாஜன் என்னும் மூலகையான வாயு
பதார்த்தங்களும் சில உலோக பதார்த்தங்
களும் கலந்திருக்கும்.

லீலக்கரியில் காப்பென்னும் கரிப்பதார்த்
தம் கலந்திருப்பதைக்காட்ட ஒரு துணுக்கு
லீலக்கரிபைமெடுத்த வாய்நிறந்த ஒரு பாற்
திர்த்தலிட்டிக் கொளுத்திவிட்டுப் பின்பு
அதில் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரை எட்டால்
அச்சுன்னாய்புகீர் உடனே பரல் சிறியாக
மாதும். இதனால் அதில் காப்போனிக் ஆகித்
தன்னும் கரிசலந்த வாயு உண்டாகித்தென்று
புலப்படும். இவ்வாயு கலப்பன் என்னும் கரிப்
பதார்த்தமும் ஆக்சிஜன் என்னும் வாயுப்
பதார்த்தமும் கலந்து உண்டாவதாலும்,

நிலக்கரியிற் பற்பல பேதல்களுண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டு. ஒன்று மிகவும் கடினமானது. மற்றொன்று மிகவும் மென்மையானது. இந்தக் கெட்டிக்காரிக்கு ஆந்த்ரசைட் (Anthracite) என்று பெயர். இது இருமப்புபோலக் கருப்பு நுணுக்கமாகக் கொஞ்சம் உலோகஜாதியின் பிரகாசமும் உள்ளது. இதில் நெருப்பு இலகுவில் பிடிக்காது. எரியும்போது ஜ்வாலையும் சொற்பமாகவே புண்டாகும். புணையலெமாட்டாது. இதில் 100-ல் 90 - பாகம் கரிப்பதார்த்தமே யாம். வாயுவஸ்துக்கள் கிசேஷமாகவிரலில், இக்கரி கிரகிப்பதிரங்களை முறிக்குவதற்கும் உலோகங்களை யுருக்குவதற்கும் அதிக கவனவைவோன்றியிருத்தலினால் அக்காரியங்களுக்கு கிசேஷமாக உபயோகிக்கப்படும்.

மிருதுவானவைக்கு நிலக்கரி (Bituminous Coal) என்று பெயர். இதில் கரிப் பதார்த்தம் நூற்றில் எழுபத்தொன்பது பாகம்நூற்றுள்ளது. அது திறந்த வெளியான இடங்களில் கூட முழுதும் எரிந்துபோகாது. இது நிலக்கரிவாயு (Coal gas) உண்டெண்ணுவதற்கு கிசேஷமாக உபயோகிக்கப்படும்.

நிலக்கரியைக் காற்றோட்டமான திறந்த இடங்களில் எரித்தால் அதிற் சென்றிருக்கும் பொருள்கள் அநேகமாக ஆகாயவாயுவினுள்ள ஆக்ஸிஜனோடு கலந்துபோய், சிற்றில் பொருள்கள்தான் அப்படியே கலவாமற் சேஷித்துச் சாய்பலாய்த்தக்கும். இச்சாய்பலில் உப்பும் மண்ணும் கலந்திருக்கும்.

நிலக்கரியை வாய்நூறு பாத்நிசத்திலிட்டெரித்தால் அதன் பாதங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் டொன்று பிரித்துக்கலந்து நிலக்கரிவாயு (Coal-gas) முதலிய பதார்த்தங்களாகவாகும். இந்தக் கரிவாயு உபயோகமானது. நிலக்கரியைப் பொடித்து கெட்டியான இறுப்புக்கொப்பகையில் போட்டுச் சந்திரன்மால் மூடி அவற்றின் கீழேயிட்டு அக்கொப்பகங்களினின்றும் குழாய்களோடு இவ்வாயுவைச் சேர்ப்பார்கள்.

இவ்வாயுவில் அநேக வாயுபேதங்கள் செந்திருக்கும். அவற்றுள் சில ஒளியும் சில உஷ்ணமும் கொடுக்கும். இவ்வாயுவுக்குச் சுத்தமாக இருக்கும்போது சிறம், ஹைட்ரஜன் வாயுவைக் கண்ணுக்குத் தோன்றாது. வாசனமட்டும் மிமிது இருக்கும். இது மிகவும் இலேசானது. ஆகாயவாயுவைவிட சட்டிப்பங்கு இலேசானது. ஆகலால் இது பல்லூன் (Balloon) என்னும் ஆகாயகமளம் செய்யும் வாகனத்துக்கு உபயோகிக்கப்படும். நெருப்பைக் கண்டால் புல்லென்று பற்றிக்கொள்ளும். இது எண்ணெய் போலொளித்தெரியுமாதலால் இதை இப்பொழுது அநேகபட்டணங்களில் விதிகள், கூடங்கள் முதலிய இடங்களுக்கு விளக்குப் போட உபயோகிக்கிறார்கள். நிலக்கரியில் உள்ள கார்பன் ஹைட்ரஜன் என்னும் வஸ்துக்கள் இந்தக்கரிவாயுவிலும் உண்டு.

நிலக்கரிச் சுரங்கங்களில் முற்காலங்களில் அடிக்கடி நெருப்புப்பற்றி வெடித்து அநேக சேதங்கள் உண்டாவதுண்டு. இதற்குக் காரண மென்னெனில் இச்சுரங்கங்களின் வெடிப்புக்களிலிருந்து சதப்புவாயு என்று ஒருகிதமானவாயு கிஸ்காமாக உண்டாகும். இதன் பத்துமடங்குகொண்ட ஆகாயவாயு போடாவினும் இருமடங்குகொண்ட ஆக்ஸிஜனென்னும் பிரகாச வாயுவோடாயினும் சேருமாயின் துப்பாக்கி மருத்துபோல வெடிக்கும் சபாவத்தைப்பெறும். அச்சுரங்கங்களில் வேலைசெய்யும் வேலைபாடிகள் உபயோகிக்கும் விளக்குத்தீயால் நெருப்புப்பற்றிப் பலவகமாகவெடித்து அநேகருக்குமரணத்துக்குக் காரணமாகும். இவ்விதமான கொடிய அபாயங்கள் பின்பு டேவி (Davy) என்பவர்திருமித்த ஒருவகைக் குழை நீபத்தினால் நிர்த்திதெய்யப்பட்டன. இத்தீயம் சாதாரணமான எண்ணெய்கிட்டெரிக்கும் விளக்கே யாம். ஆயினும் காற்றுத்திற்பாய் விடப்படாமல் மண்ணிய கம்பிகளால் வளர்தாய்போலச் செய்த ஒருவகைக் கம்பிவளர்த்ததைக் குழாயாகச்செய்து அக்குழாய்க்குள்ளே வைத்து

முடப்பட்டிருக்கும். இக்கம்பிக்குழாய் கிளக்கின் ஜ்வாலையை வெளிவராமல் தனக்குள் அடக்கிக்கொள்ளும் சபாஸமுடையது அதனால் இத்தீபச்சுவாலையால் வெருப்புப் பிடிக்க வழியில்லை. தீபமும் கம்பிச் சந்துகூறுடே வெளிச்சம் கொடுத்துப் பிரகாசிக்கும். இவ் சொற்ப யுக்தியானாலும் இதனால் எவ்வளவோ ஜனங்கள் கொடிய ஆபத்தினின்று காக்கப் படுகிறார்கள்.

இங்கிலாந்தின் பெருஞ் செல்வத்துக்குக் காணமாயிருப்பவைகளுள் சிலக்கரியும் ஒன்று. இது அத்தேயத்தில் அபரிமிதமாக எடுக்கப்பட்டு அத்தேயத்தாரால் தமது சொந்தக்காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படுவதன்விடே திறதேசங்களுக்கும் விஸ்தாரமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. ஐரோப்பா கண்டத்தில் உபயோகிக்கப்படும் சிலக்கரியில் முக்கால்வாசியும் இங்கிலாந்திலிருந்தே போகிறது. இது அங்கு மேலே கூடியபடி பிராசியந்திரங்களைமுதிர்க்குவதற்கும் செய்யு முதலிய உலோகங்களை உருக்குவதற்கும் மாத்திரமேயன்றி மற்றச் சமையல் முதலிய சித்தியவிர்த்தி கருககிருத்தியங்களுக்கும் நாம் இங்கு விறகு உபயோகப்படுத்துவதுபோல உபயோகிக்கப்படும். பந்திரம் முதலானவைகளில் அநேகம் சிலக்கரியில்தான் மற்போனால் பிரயோசனம் ஆற்றப்படுகின்றன. பிரபஞ்சத்திலுள்ள பிரதானமான சிலக்கரிக்களிகளில் இரண்டு இங்கிலாந்திலிருக்கின்றன. அக்களிகள் சமுத்திரத்தின்மீது செமித்திரம் பூமிக்குள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அச்சுரங்கங்களின் மேலுள்ள சமுத்திரத்தில் பெரிய கப்பல்கள் பாய்கிரித்து ஒநீம். இத்தியமிதும் சிலக்கரி பற்பல சிடங்களில் வெட்டி வெடுக்கப்படுகின்றது. பங்காளத்தில் 'சாவி கஞ்சிலும்' 'பண்டல்களையும்' மத்தியமாகாணங்களிலும், டிஜம் இராஜ்யத்திலும், அசு

ஸாமியும்வேமிடங்களிலும் இதுவிசேஷமாகக் காணப்படுகிறது. சில வது ஷங்கருக்கு முன்னே கம் தேயத்தில் இருப்பப்பாறைப் புகைவண்டிகளுக்கும், கைத்தொழில் செய்யும் இடங்களில் எந்திரங்களுக்கும் வேண்டிய சிலக்கரி இங்கிலாந்திலிருந்தாயினும், அஸ்திரேலியா, ஜப்பான் முதலான தேசங்களிலிருந்தாயினும் தருவித்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. இப்போது பங்காளம், சிங்கரேணி முதலிய களிகளிலிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு (35,37,000) 35-லட்சத்த 37-ஆயிரம் டன் சிறையுள்ள சிலக்கரி வெட்டி வெடுக்கப்படுகின்றது. இக்கரி இத்தேயத்தில் வேண்டிய செலவுகளுக்குப் போதுவதேயன்றி அபவிதேசங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. உலக முழுவதிலும் ஒருவருஷத்தில் வெட்டி வெடுக்கப்படும் சிலக்கரி 50-லட்சாய்ப்பாசம் ஆகும்ென்று மதிக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் மாத்திரம் ஏறக்குறைய முப்பதுலட்சாய் வெடுக்கப்படுகின்றது.

THE VIVEKACHINTAMANI WAR NUMBER.

A HOUSEHOLD NARRATIVE

OF
CONTENDING FOLKS IN THE
GREAT WAR OF 1914.

WITH AN

INTRODUCTION

By H. O. D. HARDING, ESQ., I. C. S.

Re-vised in one Volume.

Price Re. 1-2-0 net. Cash or V. P. P.

EXTRACTS.

"One of our teachers to whom I gave the War Number of the "Vivekachintamani" to read the other day, was quite engrossed in it after a few moments."—Miss C. Kotel, Superintendent of Olcott Panchama Free Schools, Adyar, Madras, S., dated 1st June 1915.

Only a limited number of copies of the Reissue available.

Apply to:—THE SOLE AGENTS & MANAGERS,

"THE VIVEKACHINTAMANI,"

Lalithalaya, 19, Adam Street, M'LAPORE.

THE SCENERY OF THE CAUVERY.

காவேரி நதியின் அழகிய காட்சி.

II.

இந்தப் பேரார்வைத்தொடர்ந்த முப்பது மைல் மேல்நோக்கிச்செல்ல திரிச்சிராப்பள்ளி மலையின் கிராம் தோன்றும். இதற்கு ஆறு மைல் மேற்கே ஸ்ரீரங்கமென்னும் விகிதமாகிய நீளினால் இந்த இரண்டாகப் பிரிக்கப் படுகின்றது. இக்கிளைகளில் ஒவ்வொன்றும் அரை மைல் அகலமுள்ளதாய் இத்தீயின் இரு புறமும் ஓடுகின்றது. தென்கிளை தன் பெயரைப் பரிசுத்திக்கு வடகிளை கொள்ளிடம் என்னும் புதுப்பெயரைக் கொள்ளுகின்றது. இக்கொள்ளிடம் இங்கு தென்கிளையின் முனையிலிருந்து மறு காவலையில் மேலேக் கல்லினை பென்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு கல்லினைபால் கடிவாளம் பூட்டியதுபோலத் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்லினைபாலது, எண்ணூறு கெஜ நீளமும் ஏழடிஅடிபுறமாகிக் கொள்ளிடத்தின் அடித்தளமீது குறுக்காகக் கட்டப்பட்ட ஒரு கற்கவராகும். இதனால் காவேரியின் ஐவையானது நஞ்சாடூர் பீஸ்லையின் செறிப்பான கிளைகளிலுக்கு நீர் ஏறிப்பாயும்படி உயர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வாற்றின் கிளைகள் அடித்தம் கால்வாய்களாகப் பிரிந்து இங்கு முழுதும் பரவுகின்றன. இக்க அத்தியந்த ஜேபகாசமானவெலை 1836-ம் ஆண்டு ஐர். ஆர்தர் காட்டன் (Sir Arthur Cotton) என்பவரால் முன்வைதம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீரங்க மென்னும் இந்த அழகிய நிலானது 12-மைல் நீளமும் ஒரு மைல் அகலமுமாகி எங்கும் தோட்டங்களும் பழையங்களின் தோப்புகளும் உழைப்பரிசெய்த ரொழிப்பான வயல்களையுள்ளது. இதன் மத்தியில் சர்ப்பிராகாரங்களையுடைய ஸ்ரீரங்கம் என்னும் சிவாலயம் கோயில் இருக்கின்றது. இங்கு சதுரமாதிரி ஏழு மதிகள் ஒன்றினால் ஒன்

றுப்த் சுற்றியிருக்கும். இம்மதிகள் 25-அடி உயரமும் கங்கைக் கலமுமாகி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் வெளிமதில் ஒரு மைல்தரம் பரவியிருக்கின்றது. இம்மதிகளுக்கிடையே ஈற்றுப்பள்ளிவண்டு கஜம் விசாலமுள்ளது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நடுவில் வெகு வேலைப்பாடுபெற்ற கல்லிற் கித்திரிக்கப்பட்ட கோபுரங்களையுடைய உயர்த்த வாயில்களும் இருக்கின்றன. வெளிமதிலின் வடக்கு வாயிற் கோபுரம் முற்றிலும் கட்டப்படவில்லை. முதல் கிளைமத்திரமே கட்டி முடிந்திருக்கிறது. இதுமத்திரம் முழுதும் கட்டப்பட்டிருக்குமாயின் இத்தேசத்தினுள்ள கோபுரங்கள் எல்லாவற்றிலும் உயர்த்தாபிருக்கும். இதன் கால்கள் முப்பத்தமூன்றடி நீளமும் ஆறடிச் சதுரமுமாகி ஓரே கல்லினால் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அனகிறந்த செல்வத்தைப்பெற்ற இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுள் ஸ்ரீ மஹா கிஷ்ணுவின் அலகாரம். இவர் எல்லாவற்றிற்கும் உன்மதிருள்ளே ஒரு சிறிய கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். வெளிப்பிராகாரங்களில் கோயில் அர்ச்சகர்களும், ஸ்தல தரிசனம் செய்யவந்தவர்களும் வசிக்கின்ற அநேக விடுகளும் அவர்களுக்குப்பயோகமாக ஏற்பட்ட கடைகளையிருக்கும். இக்கோயிலின் பொக்கிஷத்தினுள்ள எண்ணிறந்த உயர்த்த நகைகளையும் அவற்றிற் பதித்த அற்புதமான கார்த்தியை விசுவத்த வச்சிர வைரேய கோமேதக மாகத புகழ்பராகாதி அனகிறந்த அருமைபான இரத்தினங்களையும் விவரிக்க இங்கு இடமில்லை. இவ்ருள்ள கிஷ்கந்தகருச்சாத்தம் அனகிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துத் தக தக வென்று ஜாஜ்வல்யமாய் ஜொலிப்பதான பொற்கவசமும், அரசனையும் விலைக்குவாக்கும் அரிய இரத்தினவாசங்களும், ஸநேகாப லாஷம் விஷயுயர்த்த முத்துக்கோத்துத் தைத்த வஸ்திரங்களும் கொடைகளும் பத்த ஹையாற்றத் தங்கத்தாற்செய்த ஏராளமான நீர்க் குடங்களும் அண்டாக்களும் இங்கு உள்

னன. இவை அநேக சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தப் பட்ட உன்னதமான ஒருமண்டபத்தில் பார்க்க வந்தவர்களுக்கு வைத்துக் காட்டப்படும். இம்மண்டபத்தின் மூலப்பக்கத்தில் கித்திர வேலை செய்யப்பெற்ற எட்டு சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒரு மனிதன் குதிரைமேலேறிச் சவாரிசெய்வது போலவும், அக்குதிரைக்குப் பின்பு அதன் முதுகில் ஒரு புலி விழுந்த பாய்வதுபோலவும் அப்புலியை இரண்டு காலர்கள் ஆடர்ப்பதுபோலவும் ஒரே கல்லில் உயிரளவுள்ள லாயச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இங்கு ஒவ்வொன்றிலும் மூப்பக்கிரண்டு உயர்த்த கணவாய்கள் உள்ள இரண்டு நீண்ட பாலங்கள் இத்தலை இருபுறமும் அடங்களுக்கு அப்புறத்திலுள்ள கரைகளோடு இணைக்கின்றன. இப்பாலங்களின்மேல் ராஜபாட்டை திருச்சி ராப்பள்ளியை நோக்கிச்செல்லுகின்றது.

இந்தப் பெயர்போன புராதனப்பட்டணத்தின் நடுவே பிரசித்திபெற்ற மலைகோட்டை யொன்றுள்ளது. இம்மலை மேருமலையின் கிசுக்களில் ஒன்றென்றும் தேவர்களால் இங்கு சேர்க்கப்பட்டதென்றும் இத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். பன்றியின் முதுகுபோல உருவமைந்த இத் தளிப்பாறைமேலான ஒரு முனையில் மிகவுயர்ந்த ஆற்றமட்டத்துக்கு 350-அடி யோங்கிய கொடுமுடியாகி உச்சியில் ஒரு சிறிய தேவாலயத்தையுடையது. அகன் அடிவாரங்களில் வீடுகளும் மருத்தறைகளும் காண்பக்கமும் அறணச் சூழ்ந்த இருக்கின்மன. இதற்குச் சற்றுமேலே ஒரு கிதேனமான தெருவு இதைச்சாற்றி யோடுகின்றது. கொடுமுடியின் கீழே அதற்குப் பாதி உயரத்தில் கோட்டைபோன்ற ஒரு பெரியகோவில் இருக்கின்றது. அகன்ற சத்படிகள், இருபுறமும் சுவர்களும் மேலே மண்டபமும் ஆகிக் கையிதுக்குட் செலுத்துகின்றது. மலையின் உச்சிக்குப்போவதற்கு அம்மலையச்சுற்றிப் படிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மலையின் உச்சியில் இருந்துபார்த்தால், அதியற்பு

தமான அழகிய காட்சி கண்ணுக்கு தெரிந்துரம் தெரியும். இவையெத்துர் கீழே, நீண்ட தேரான விடுகின்றபுடைய பட்டணமும், கர்நாடக நகர்புதலின் இடகதையென்ற அரண்மனையும் கொல்லுதூர், பள்ளிகளும் அவற்றின் சிகரங்களும் தென்படும். வெளியேரவாஸில் ஐரோப்பிய சேனத்தானத்தைச்சேர்த்த அனேகம். வெள்ளையான கட்டிடங்களும் பக்களாக்களும் தென்படும்.

இந்தப்புராதனமான மலைபக்கத்திற் ஆயிரம் வருஷகாலமாக அநேக புத்தங்களும் முற்றுக்களும் நடந்திருக்கின்றன. இதைப் பெறும்பொருட்டு முதம்முதல் தெவந்தையத்தில் பழையயான இந்து இராஜவமிசங்களின் இராஜாக்கள் சண்டையிட்டனர். பின்பு மகமதியரும், மகராஷ்டிரரும் பிரெஞ்சுக்காரரும், கடைசியாக இங்கிலிஷ்காரரும் வந்தார்கள். இக்கோட்டையினிடத்து நடந்தது போல இத்தலை புத்தங்களும் முற்றுக்களும் தனிசுரமான வீரச்செய்கைகளும் ஜபாஜயங்களும் வேற ஒரு கோட்டையிலும் நடந்திரா. இங்கு கிறிஸ்தவர்களும் இங்கிலிஷ் சேனாநாயகர் தாமதமடங்கு அதிகரித்த படைகளையும் இலங்கியம்பன்னுது பொருது வெற்றி கொள்ளுர் திறமையும் ஆளும் வன்மையும் முதன் முதல் இல்கிடத்தே தமக்குத் தோன்றக்கண்டனர். இக் கருக்கு வெளியேயுள்ள பொன்மலை, பிரெஞ்சுமலை, எதும்பிக்கரம் என்னும் இடங்களில் வரலாள் என்னும் இன்னொரு இங்கிலிஷ் தனகத்தர் பிரெஞ்சுக்காரரோடு அதிகபயங்கரமாக அநேக போர்கள் செய்தவற்றை இன்னும் அல்கிடக்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து கொள்ளிடம் அதன் வழியே 60-மைல் தூரம் லாஸியில் பாதும் யாதுபாடிக்கலாமல் சென்று தெய்வம் என்னும் பெரிய தேவாலயத்திற்குச் சிறிததூரத்திலுள்ள * பறக்கிப்பெட்டைக்குச் சமீபமாகச் சமுத்திர சங்கமமாகின்றது. இந்த

உன்னதமாகிய இதம்பாக்கோயில் பார்ப்பனர்
களுக்கு ஆச்சரியகரமாய் இருக்கும். இதன்
சுவர்கள் 40-அடி நீளமும் ஐந்தடி கனமும்
உள்ள ஏகாண்டமான கரும்புக்கல்லால்
அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கற்கள் 100-
கனம் தூரத்திலிருந்தகொண்டு வரப்பட்டிருந்
தவென்றும், இவ்வாஸ்யம் இப்போது சைவ
சமயத்தாரதாயினும் இது உண்மையில், அந்
யப்பபரத கடவுளுக்கு பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிற்
லது. இதன் உள்ளே இரகசியம் என்று கத
வுகளாவது ஜன்னல்களாவது இல்லாத ஒரு
அறை இருக்கின்றது. இவ்வறையில் நாம
ரூபங்கள் இல்லாத பராபரன் நிலத்திருப்ப
தாக நம்புகிறார்கள். இதற்குள்ளே போய்ப்
பார்த்தவர்கள் ஒருவரும் இங்கையினும்
இதற்குள்ளே போவதற்கு ஒரு இரகசியமான
வழியுண்டென்றும் அவ்வழி கோவில் தீபதி
ல்களில் ஒருவருக்கே தெரிந்திருக்குமென்
றும் அவர் தமது மானகாலத்தில் தமக்குப்
பின்வருபவனுக்கு அந்த இரகசியத்தை வெளி
யிலொரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கத்திலின் கிழக்குக்கோடியில் கொள்
விடமும் காவேரியும் அனேகமாய் ஒன்றோ
டொன்று கிட்டத்தட்டச் சேருகின்றன. அவற்
றைச் சேராமல் ஒரு பெரிய களப்போல் காவே
ரியின் குறுக்கே கட்டப்பட்ட பெரிய கல்லணை
ஒன்று உள்ளது. மிகுந்த ப்ரவாக சமயங்க
ளில் அளவுக்குமிஞ்சின ஜலம் பள்ளத்தையின்
ஒடுகின்ற கொள்ளிடத்தில் பாயும். இது வெகு
பழமைமானவெனில், முற்காலத்தில் இத்துக்க
ளுக்குள்ளே பெறப்பட்டிருந்த கல்லியமும்
சாமர்த்தியத்தையும் தெரிவித்த இதனால் உத்
தேசிக்கப்பட்ட காரியமுமுற்றும் சிறைவேற்று
கின்றது. 'டென்ட்' கிலங்களுக்கு நீரேறிப்
பாய எவ்வளவு உபயோகவென்றோ, அவ்வ
ளவு உபயோகமும் வைத்த அதிக சலத்தை
கழித்தாகிவிட்டது. இது சென்றது பரம்பு
போல் செல்லுவதால் இதன்மேல் உள்ள பாஸ
மும் செலிந்து செல்லுகின்றது. பார்வைக்கு
விசைமுற்றியம் பாஸ்யபோலவே இதுவும் சிசித்

திரமாகத்தோற்றும். தென்தேசத்துக்குப் பூம்
பொழில் போன்ற தஞ்சை நாட்டுக்கு இது
தான் ஆரம்பம். இந்த சலத்தினால் வருஷந்
தோறும் ஏழு இலட்சம் ஐக்கா கிலங்கன் சாகு
படி செய்யப்படுகின்றன. பெரிய கல்லணையி
லிருந்து காவேரி அனேகம் பெரிய கிளைகளாகிச்
சாகுபடிக்கு உபயோகமாகப் பிரிந்து செல்
கின்றது. அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு
பெரிய நதிக்குச் சமானமாகும். இக்கிளைகள்
வேறு அனேகம் சிறு கிளைகளாகப் பிரிந்து
அவற்றினின்றும் அனேகம் கிளைகள் பிரிந்து
தேசமெங்கும் நதிகளும் கால்வாய்களும்பாப்
பின்னிக்கொண்டிருக்கும். இந்நதி மேலுள்ள
பட்டணங்களில் முக்கியமான இன்னொரு பட்
டணம் கும்பகோணம். இங்கு இராதி கூடிய
வகையில் அகலம் உள்ளதாய் உருவத்தில்
சுருங்காமலே இருக்கின்றது. இந்நகரின் ஜனத்
தொகை 50,000. இது தென்னிந்தியாவில்
உள்ள புண்ணியஸ்தலங்களில் ஒன்றாகப்
பாவிக்கப்படுகின்றது. இங்கு சர்க்கார்வேளையி
லிருந்து பென்ஷன்பெற்றுக்கொண்ட அனேக
சுதேச உத்தியோகஸ்தர்கள் வாசம் செய்
கிறார்கள். ஜனங்கள் வெவ்வேறு தேசத்துக்
குத்தக்கபடி தமது அபிவிருத்தியில் வேறுபடு
தற்கு இது நல்ல திருஷ்டாந்தமாகும். ஒரு
தேசத்தாருக்கு எது மிகவும் இஷ்டமானதோ
அது மற்றொருதேசத்தாருக்கு ஸுபம்மாயிருத்
தற்கும் இதனே திருஷ்டாந்தமாகும். இந்
தக்கன் மலையாளர்களும் அவ்விடத்தின்
சீதோக்ஷணத்தின்களையும் வெறுக்கிறார்கள்.
ஸ்ரீரோப்பியர்களை அப்பிரதேசங்களுக்கு
விரும்பிச்செல்கிறார்கள். இங்கும்பகோணப்
பட்டணமானது உக்கிரமான வெயிலும்
நான்கு பக்கத்திலும் முடிசில்லாத நன்செய்
வயல்களும் தோப்புக்களும் எவ்வளவு இந்
துக்கன் விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு ஸ்ரீரோ
ப்பியர்களுக்கு வெறுப்பாயிருக்கும். இங்கு
அரிசி முதலிய பதார்த்தங்கள் மலிவாக இருப்
பதனாலும் வெயில் கோடைக்கும் மாரிக்கும்
அதிக பேதப்படாமல் ஒரே சீராக இருத்தலா

தும், உடல் களைக்கக் குன்றேறி இறங்கவேண்டி வெதில்லையாதலாலும் பத்துப் பன்னிரண்டு தேவாலயங்களும் ஸ்ரீராமபாணங்களுக்கு யோக்கியமான புண்ணிய நதிகளும் இருத்தலாலும் இது அவர்களுக்கு அவ்வளவு இனிமையாய் இருக்கின்றது. ரும்பிகோணத்திற்கு இரண்டு மூன்று மைல் கிழக்கே இரத்தி தன் பெருங்கிணைகளில் கடைசியாவதொன்றைப்பெற்று, அதன் பின்பு ஒரு அற்பமாகிய சிற்றறுப்போற் குறுகிப்போகின்றது. மனிதன் தன் முடிவுகாலத்தில் எப்படிச் சூழத்தைத்தன்மைமைய மறுபடியும் அடைகின்றானோ அதுபோலவே இதுவும் குறுகி மெலிந்தபோயிருக்கின்றது. உலகத்திலுள்ள நதிகளில் இதுபோலத் தன் ஜலத்தை ஒரு ஹனிகூட விளம்போக்காமல் மனிதருக்கு உபயோகமாக்கும் ஆறு விசேஷமாய் வேறு இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். பலவிடங்களாகப் பிரித்த நீரெல்லாம் இழந்து சென்ற ஜலத்துடன் சிலுசிது என்று பாய்கின்ற மனந்

நவரவின்றிது காணல் கிணைந்த நிலைக்குடே சுற்றிச் சுற்றிச்செல்லும் வழிப்போக்கன்போலச் செல்லும் இதன்கதையை நாம் தொடர்ந்து செல்லுதல் அவசியமில்லை. கடைசியில் ஆசைப்பட்டு அடைபவர்த் அலைகளினோசையைக் கடாஸ் கேட்கப்பெற்றுப் பிரகாசமானதும் அமரிக்கையானதும் நகைத்திரைகள் எழுந்த கீழ்க்கிணையில் ஒளிவிட்டுத்தோன்றப் பெறுவதும், ஆன ஜலநிதியைத் தனக்கு முன்னே விரித்த தோன்றவும் காணப்பெற்று மனமகனீதத் தேடியுடையும் காதலினைப் போலக் களிப்புற்றுக் கலக்கின்றது.

இதன் கீழ்த் திருநங்கிருஷ்ணபாதிகள் என்னும் செஞ்சாப்புவளர் இயற்றியருளிய நிருவையாற்றுக்கப்பலில் இருந்து, காவிரிச்சிறப்பென்னும் பாடலை எடுத்து வரவிரைமும், இப்பாடலில் காவிரியுற்பத்தியானது முதன் சங்கமமாகும் வரையில் உள்ள முக்கியமான ஸ்தலங்கள் வரிசையாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

காவிரித் திருநங்கிருப்பபு.

கப்பல்பாட்டு.

அம்புயன்மால் தேடும்—திருவையாற்றில் சிதம அறம்வளர்த்தான்
அம்பிகைதன் அருளாலே—பெருக்கம்
அணித்துவரும் காவேரி.

புதித.

1. அம்பரம் தொனெசையலையில் சில அகத்திய மஹாமுனி டேசத்தினில் அண்டர் புரமும் பிர்ம ருண்டமில் அயிபொனாப்பாதான நெறியின்	பெற்று உதித்த வந்து அடைந்து,
2. தின்புதியிலே சமசாதபுரம் திருவேணி சென்று ருத்திரர் அடியை ஸ்ரீசங்கப்பட்டணத்திருபால் ஸ்ரீகண்ட நரசிங்கபுரம்தில்	கடி நாடி நிகழ்த்து இணைந்து,
3. வம்பு பெருகும்யாணக்குந்திமலை மாதேவபுரம் சிவசமுத்திரம் மாலேத் துயரும் பலானியை வாஞ்சையுட ஸீரோடொருஞ்சதூர்	துன்னி மன்னி அடுத்த உந்து,
4. முன்புகொடு முடிவந்து வேலுரைச் மோகனார் கண்டு நெறியுருகின் மோதிலருகின்ற அமாவதியைத் முக்கடல் மாயனார் அயிலுரைத்	சேர்ந்த சார்ந்து தேக்கி தாக்கி—

*

*

*

*

என்றிருக்கிறது.

SNAKE STORIES.

பாம்பைப்பற்றிய கதைகள்.

ஒருநாள் காலை யில் பாம்புபிடிக்கும் ஜாதி யைச் சேர்ந்த பிடாரஸ்திரி மூன்று வயதுள்ள ஒரு குழந்தையை இடுப்பிற் கட்டிக்கொண்டு ஒரு பாம்பைக் கழுத்தில் சுற்றிக்கொண்டு ஸனிசுத்தவீட்டில் பிச்சைக்கு வந்தாள். அந்த வீட்டிலுள்ள நீ-வயதுக் குழந்தையொன்று அவளிடத்திருந்த பாம்பைக் கண்டு பயந்தது. இந்தக்குழந்தை பாம்பைக்கண்டு பயப்படுகிற தேவனுரிப்பிசிறுக்கும் சிறு குழந்தை பயப்படுகிறதா பார் எனவே, நான் இப்படிச் சொல்லவும் அவள் தன் கழுத்திலிருந்த பாம்பை மேலிட்டு அவள் குழந்தையினுடைய கழுத்தில் சுற்றிகிட்டாள். அக்குழந்தை தனக்குக் கழுத்திலிட்ட சரப்பரி ஓராமரையால் கையினால் அப்பாம்பைப் பிடித்து வாயிலாவது கைகொண்டு விசமம் செய்து விசையாடிக்கொண்டிருந்தது. இந்தக் காகிதையைக் கணவனும் அதைக்கண்டு பயமுற்ற நீ-வயதுக்குழந்தை முற்றும் பயக்கொன்றிற் ற கிட்டிசிறுது வேடிக்கைபார்த்தது. இதனால் பாம்பைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் வளர்ந்தது. சாஸரப்பாம்புக்கு வாயில் விஷமில்லையாதலால் கடித்தால் குற்றமில்லை பென்றான் அப்பிடாரஸ்திரி சாஸரப்பாம்பு கடித்தால் தோஷமில்லையா வென்ற கேள்பிசிறுத்த பொழுது, சாஸரக்கு “வாலில் விஷம்”, கடித்து விட்டு கடித்தவிடத்தை வாலாகடித்தால் தோஷமுண்டு என்னுள். பிறகு ஸரப்பாம்பு அவ் வது நல்லபாம்பைப்பற்றி வார்த்தைபிறத்தது. நல்லபாம்புக்கு “நல்ல” என்கிற அடைப் பெயர் ஏன் வந்ததென்றால் அது கடித்தால் துமினையின்று உடனே விஷம் தலைக்கேறி மாணமுண்டாவதால் அதற்கு அந்த அடை மொழி கொடுக்கப்பட்டதென்று பண்டிதர் ஒருவர் எனக்குச் சொன்னார். நல்லபாம்பு தனக்குத் தீங்கு நீணத்தலன்றி ஒருவரைக்கடிப்ப

தில்லை யென்று சொல்கிறார்களே அது வாஸ்தவமாவென்று நான் கேட்டேன். அதற்குக் கெடுதல் செய்தால் கடிப்பதோடு அதற்கு அஞ்சினாலும் கூசினாலுங்கூடக் கடிக்குமென்றான். இதற்கு ஸாதாரணமாக கோயிலுதல்வர்களில் தேவடியான் நல்லபாம்பை மாலையாக அணித்துகொண்டு, அது அவன் தோளின்மேல் படமெடுத்து அசைந்தால் அவன் ஸ்வாமியின்மூன் கர்த்தனம் செய்வதுண்டென்றும் அதையவன் அநேகர் தடவை பார்த்திருக்கிறதாகவும் சொன்னான். இந்த ஆட்டம் காஞ்சிபுரத்தில் நவராத்திரி உதவலாவதத்தில் சூடுவதென்றாம். அதை நான் பார்த்ததில்லையானாலும், இதான் பார்க்கதாகச் சொல்லக்கேட்டது ன்றி. இதற்கு ஆதாரமாக, டைமஸ் பத்திரிகையி் “ஹோம் பேபர்” என்னும் சேமயிற் பிரசுரமாகும் ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து “ஸரப்பமும் மனிதனும்” என்ற விஷயமொன்று எடுக்கப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கதில், பல அம்சங்கள் இந்தக்கொள்கைக்குப் பொருக்கின்றதாக கிருத்தக் கண்டேன். அதில் கண்ட உண்மையுதாரணங்களில் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துரைப்பேன்.

“கத்தாடி நல்லபாம்பை மேலே விட்டுக் கொண்டு கத்தாடுகிறாணை; அதற்கு ஆத்திரமுண்டாகும்படியாக ஒன்றும் நேரிடாதமட்டின் அவனுக்கும் பயமில்லை அதுவும் ஒன்றும் செய்யாதுதான்: ஏதோ அவனன்றி இதரகாரணங்கள் எதனுலாவது அதற்கு ஆத்திரமுண்டாகநேரிட்டால் உடனே அப்பாம்பு மாணமளிக்கும் மாசுகளை மாறியிடுகிறது.”

“1860-ம் வருஷத்தில் ஒரு கித்தையாடி சென்னையில் பரிக்ஷகமாய் வித்தைபாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது மலைப்பாம்பு ஒன்றை அவன்மேல் சுற்றும்படியிட்டு நின்றுகொண்டிருந்தான். இந்த மலைப்பாம்பின் சுபாவம் ஆகையோ வேறு எதையோ தன்னுடைய

சுற்றி ஒரு நெருக்கு நெருக்கினால் தவறிப்பொடிபாகச் செய்துவிடும். இப்பாம்பு இவனை யொன்றும் செய்கிறதில்லைபென்று காட்ட இவன் அதைத் தன்னிடம்பில் சுற்றிக்கொண்டுநின்று வேடிக்கைகாட்டுகிறது வழக்கம். குறித்ததருணத்தில் அவன் வேடிக்கைகாட்டிக்கொண்டு நின்றபொழுது மடகடவென்று முறுக்கு கொறுக்கினுற்போல் அமர்ந்த சப்தமொன்று கேட்டது. உடனே நின்றுகொண்டிருந்த மனிதன் சுற்றின பாம்பு சுற்றிப்பொடியிருக்க வெட்டிச்சாய்ந்த மாம்போல் கீழே விழுந்துவிட்டான். பிறகு அந்தமனிதனுடைய பரிசோதனைசெய்து பார்த்தபொழுது 180 இடங்களில் எலும்பு கொறுங்கி யிருக்கக் காணப்பட்டது. பாம்பைப் பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் அதனுடைய 2-அங்குல அகலத்துக்கு சதை கிழிந்து காயம்பட்டிருந்தது. அதன் காரணத்தை ஆராயுங்கால், அந்த வித்தையாடி தேகத்தில் பொதிந்திருக்க தமருடு யொன்று பாம்பின் சரீரத்தில் பட்டுக் குத்தி அது உடனே தன் உடம்பை நெருக்க இந்த வில்லங்கம் விளைந்ததென்று தெரியவந்தது."

"இப்படியே அமெரிக்காவில் ஒரு மாணுக்கன் ஒரு மலைப்பாம்பை இரவல்வாங்கி அதன் குணசபாவைக்களையுமித்துகொள்ளும்பொருட்டு அதைத் தான் படிக்கும் அறையில் கண்டையிட்டு வெளியில் அதனிடப்பட்டபடி போகவிட்டுப் பார்த்திருந்தான். அப்பொழுது அந்த அறையின் கதவு ஒருக்கனித்து சாத்தப்பட்டிருந்தது. அதன் வழியாக ஒரு பூனை உள்ளே வர ஒரு காற்காலியைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்த அப்பாம்பு அதன் உடலை நெருக்கி அந்த காற்காலியை சுக்குத்தானாகப் பொடிசெய்தவிட்டு அந்த அறையில் பாபர்போடு ஆத்திரப்பட்டு ஒத்தலைப்பட்டது. இதன் உள்ளத்தை காரணபடி ஆராய்ந்தறிபவர்கள் உள்ளே பூனை வந்ததனால் அதைக்கண்டு மருண்டு அப்பாம்பு

அச்சேஷ்டைசெய்த தென்பார்கள். ஆனால் அன்றையதையல்ல. உள்ளபடி ஆராயும்பொழுது அக்காலியில் நீட்டிக்கொண்டிருந்த ஆணிமுனை யொன்று பாம்பின் உடலில் குத்த அதனால் அந்த சேஷ்டை செய்பவரிடமிருந்து தென்று தெரியவந்தது. அந்த ஆணிமுத்தின காயம் பாம்பின் உடலிலிருந்து உபத்திரவம் செய்ததால் அது அறையில் ஆத்திரப்பட்டு ஓடியதைத்தான்."

பெங்களூரில் மூன்று லோஸ்ஜர்கள் கல்லாஸர்ப்பம் ஒன்று ஒரு புதரில் சுற்றிக்கொண்டிருக்க மூன்றுநாள் வரையில் அவர்கள் அதைத் தொட்டுத்தடவி விளையாடவா அவ்வளவுக்கும் அது ஒன்றும் செய்யாமல் பெட்டிப் பாம்புபோல் அடங்கியிருந்தது. கடைசியில் அதையிழுத்துக் கீழேவிட்டு அடிக்கப்போகையில் சிறிக்கொண்டு படமெடுத்துக் கடிக்கச் செய்ததாம். வெள்ளக்கார லோஸ்ஜர்கள் கல்லாஸர்ப்பம் என்று பார்ப்பார்களா? அவர்கள், அதை யடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். இதைக் கண்ணாடிகண்ட ஒருவர் பத்திரிகைக்கு இதைப்பற்றி பெழுதியிருக்கிறார். பத்திரிகையில் இன்னொரு உண்மையான பாம்புக்கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருவால் கூரினுள்ள பிரிடிஷ் ரெஸிடெண்டவர்கள் திருவலந்தபுரத்திலிருந்து குற்றுவத்துக்குப்போய்க்கொண்டிருக்கையில் வழியில் 12-அடி நீளமுள்ள பெரிய மலைப்பாம்பு ஒன்று குறுக்கே படுத்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். ரெஸிடெண்டவர்களுடைய குதிரைக்காரதாரிகள் இருவர் அதை வழியையகிட்டுப்போகும்படியன்னதான் செய்துப் அது அசையாமற்படுத்துக்கொண்டிருந்தபடியால் அவர்கள் அதைச் சுருட்டி ஒரு பாலிஸ்தைத்துப் பொட்டலம் போன்றதுக் கயிற்றால் கட்டி குளத்தப்புறமுயில் ரெஸிடெண்டு தக்கிவிருந்த கூடாரத்திற்கு அதைக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். அங்கு

போய் அதை அழித்துக்காட்ட 12-அடிக்கு மேல் பெரிதாயிருந்த அப்பாம்பு மெதுவாக நெளிந்து ஊர்த்துவக்கிற்று. அது ஊர்த்து செல்லும்பொழுது அது போகக்கூடாத இடம் னுக்குப் போய்விடாவண்ணம் ஒரு குதிரைக் காலதாரி அதன் வாலைப்பிடித்து இழுத்து விடுத்திவந்தான். அது மெதுவாக ஊர்த்தவா னாலும் செலக்கியமான ஸ்திதியிலிருந்ததாகத் தெரியவந்ததால் ரெஸிடென்டவர்கள் அதை மறுபடியும் பாயில் போட்டு சுருட்டிக் கட்டி நிருவனந்தபுரத்தில் மஹாராஜா கோட்டத்தில் விலக்குவகைகள் வைத்துவளர்த்து வரும் உத்தியோகஸ்தருக்கு அனுப்பும்படி உத்தரவு செய்த பத்மநாதபுரம் தாசில்தாரிடம் அதை ஒப்புவித்தார். அந்தத் தாசில்தார் அப் பாயின் ஓங்களை நன்றாகத் தைத்து இரண்டு கூவிகளைவிட்டு அதை 40-மைல் தூரம் சுமர்ந்து கொண்டுபோய் நிருவனந்தபுரத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கச்செய்தார். நிருவனந்தபுரத் தில் வனவிலக்குகள் வைத்துக் காப்பாற்றி வரும் உத்தியோகஸ்தர், அவருக்கு வந்த அம் முட்டைவைப் பிரித்துப் பார்த்தபொழுது அது மிகவும் அயூர்வமான ஒரு பெரிய மலைப்பாம்பு என்றும், அந்தப் பாம்பு கிடைத்தது அவரு க்கு ஒரு பெரிய பொக்கிஷம் கிடைத்ததுபோ லாயிற்றென்றும் சொல்லி மிக அதிசயப்பட்டுக் கொண்டாடினார். இந்தப்பாம்பின் சுபாவ மின்னதென்று அவர் சொல்லத்தெரிந்து கொண்டபின், அதைக்கண்ட குதிரைக்கால் தாரிகள் முதல் அதைத் நிருவனந்தபுரத்துக் குத்துக்கிக்கொண்டுபோன கூவிகள் ஈனாகு செலிமெண்டு, தாசில்தார் எல்லாரும் அப்பாம்பு இனல் மாளாமல் தப்பியது அவர்கள் அறிஷ்டத்தான் என்று இவ்விஷயத்தை பத்திரிகைக் குத் தெரியத்தவர் சொல்கிறார். ஆனால் இப் பாம்புகளை நாம் உபத்திரவம் செய்பாவிட்டா லும் அதன் கோபத்தைக் கிளப்பி விடாவிட் டாலும் அது நம்மை யென்றும் செய்கிற

தில்லை யென்றும் உண்மை இவ்வுதாரணக்க ளால் இன்னுமதிகமப் உறம்பெற்றதன்றி வேறில்லை.

பாம்புகள் கடிப்பதற்கு அவற்றின் தேகம் ஒரு விதமாகவிலைந்து நெளிந்துகொண்டிருக்க வேண்டிய தவசியமாம். அவ்விதவிலைவு நெளிவுக்கு இடமின்றி ஒரு பாம்பின் உடலைத் தலை முதல் வால் வரையில் ஒழுங்காக விரும்பும்படி நேர் நீட்டிக்கிட்டால் அதை நாம் எண்ணசெய்த போதிலும் அதற்குத் தீவிரசெய்ய முடியாமற் போகிறது. இந்த ரூக்மத்தைப் பாம்புபிடிக்கிறவர்கள் வெகு சீக்கிரத்திலுமிருந்து கொள்ளுகிறார்கள். புத்திலிருக்கும் பாம்பை இந்த தைரியத்தைக்கொண்டே சாசாவென்று பிடித்திழுக்கிறார்கள். புத்தையிட்டு வெளியிவந்ததும் பாம்பு விலைந்துகொண்டு மேல்விரும்பு கடிக்காதபடி அதைக் கசகவென்று தலையைச்சுற்றிச் சுழற்றி அதன் நம்புகனெல்லாம் வலையிழந்து போரும்படி செய்த அதைத் தலையில் தொப்பென்று போடுகிறார்கள். சுற்றிச்சுழற்றியின் விளையில் வலியிழந்த பாம்பு பழுதைபோல் நீண்டு கிடக்கும்பொழுது அதன் பல்லைப்பிடுக்கி விஷத்தை வெடுத்துவிடுகிறார்கள். நானிருந்த ஊரில் பாம்புபிடிக்கும் பிரான் ஒருவன் இந்த உபாயத்தைக்கொண்டு எத்தனையோ மகாபெரிய வர்ப்பங்களைபெல்லாம் பிடித்து பழுதைவைச் சுருட்டுவதுபோல அதைச் சுருட்டிக் குடத்திலடைக்க நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

பாம்பினிடத்தில் உயர்ந்த ஞானஞ்ஞமும் மிக்க கொடிய விஷஞ்ஞமும் சேர்ந்திருப்பதால் அதை ஐதம்ஞான போதத்தில் அடிக்கடி உத்தாரணமாக வெகுத்துக் கூறிப்பிரகிருத்திகள் ஹிந்துக்களிடமும் நல்லபாம்பை விஷமுள்ள ஐந்துவென்று அறிந்தும் அதை சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி யென்று சொல்லி நகரவானின் பிள்ளையாகப்பாவித்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். நைபலில், ஏவலையப் பாபவழியில் செல்லத் தூண்டினது பாம்பென்று சொல்லியிருந்தாலும் ஏக கிரிஸ்து ஓரிடத்தா ஸ்பப்பத்தின் ஞானம் போல்" என்று அதன் ஞானஞ்ஞத்தை உயர்த்திச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி விரித்தெழுதுவதில் விஷயம் வளர்த்துவிடுமென்று இவ்விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டியதோடு சித்தத்துகிறோம்.

OPEN COLUMN.

Admission to these pages are subject to our usual rule which gives the Editor complete control over the Mss. placed in his hands.

EDUCATION OF GIRLS:—SOME DEFECTS AND REMEDIES.

“பெண்கல்வி”—அதன் குறைநிறை.

(நமது பெண்களும் அவர்களது தற்காலப் படிப்பும்.)

எல்லா வகைச் செல்வங்களிலும் நிரந்தர கல்விச் செல்வம். அது நம் பெண்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது. வீட்டுக்குடும்ப காரியங்கள் பலவற்றையும் நடத்துகிறவரும், கணவனுக்குப் பலருடும்ப விஷயங்களிலும் உதவியென்பவளுமாயிருக்கும் மனைவிக்கு கல்வி பற்றி இல்லாவிட்டால் அந்தக் குடும்ப காரியங்கள் சீராக நடத்தப்படமாட்டாது. கல்வி பற்றியேதான் பேதமை, அஞ்ஞானம் முதலிய வற்றை நீக்கிப் பெருந்தன்மை, தயாளம், கருணை, புத்திவிசாலம் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும். மேலும் நிரந்தரமுதல் வயது வருகிறவரை நம் குழந்தைகள் தகப்பனிடமிட அதிகமாக நாய்மாசிடத்திலேயே காலத்தைக் கழிக்கின்றன. தாய் படித்தவளாயும் விசால அறிவுள்ளவளாயு மிருப்பாளானால் தன் குழந்தைகளுக்கு இறுவயதில் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரக் கூடும். தாய் மூடமாயிருந்தால் பிள்ளைகளின் செயசத்தியையும் கூட கெடுக்கும்படியானவளாயிருப்பாள். இது பிள்ளைகள் முத்தோர் செய்யும் செய்கைகளையும், வழக்கங்களையும் பார்த்து தாமும் அதேமாதிரி செய்யப் பிரயத்தனப்படுகின்றனர். ஆகையால் நம் பெண்களுக்கு கல்வி அவசியம்.

இனி நம் பெண்களுக்குப் போதிக்க வேண்டிய கல்வி எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென யோசிப்போம். படிக்கவும், எழுதவும் கற்றுக் கொடுப்பதே பூர்த்தியான கல்வியாக மாட்டாது.

கல்வி யென்பது விசாலமான அர்த்த பாவமுள்ள பதம். அதில் படிக்க எழுதத் தெரிவதும், வீட்டுக்குடும்ப காரியங்கள் பலவற்றையும் சரிவர நடத்தத் தெரிவதும், மானிடர்க்குச் சிறந்த ஆபரணமாயுள்ள “ஒழுக்கம்” முதலியன அடங்கும். நம் நாட்டில் தற்காலப் பெண்கள் ‘படிப்பு’ என்பது படிக்க எழுதத் தெரிவதுதான் என்று கிண்கிறார்கள். தமிழில் ஒரு கடிதம் எழுதத்தெரிவதும், கதை, நாவல் முதலிய புஸ்தகங்களை வாசிப்பதும் இவ்விஷயில் இரண்டு வார்த்தைகள், தெரிந்திருப்பதே பூர்த்தியான கல்வியென்று கிண்கிறார்கள். கொஞ்சம் படித்தவுடனே கல்வியடைந்து நங்களுக்கு முக்கியமான வீட்டு வேலை முதலியவற்றைக் கற்காமல் நிற்கிறார்கள். பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட சமையல் வேலை முதலியவற்றை சரிவரக் கற்காமலும், வீட்டுக் காரியங்களில் சரிவரக் கவனம் செலுத்தாமலுமிருக்கிறார்கள். சமையல்வேலை செய்வதென்கண் படிப்புக்கு கௌரவக்குறைவென கிண்கிறார்கள். அனேகமாய் நமது இது பெண்கள் தாம் சமையல் கற்கவேண்டிய காலங்களில் தங்கள் நேரத்தை பூராவும் புத்தகம் படிப்பதிலும், கையல் வேலை செய்வதிலும் செலவழித்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் தங்கள் தங்கள் கணவர் வீடு புருந்ததும் சமையல் வேலையே ஒன்றும் தெரியாதவர் களாய் சமையல் செய்ய ஒரு ஆளின் உதவியைத் தேடுகிறார்கள். சமையல் வேலை தெரிந்த பெண்களும் படித்த கணவர் வீடு புருந்ததும் சமையல் அறைக்குள்ளே நுழையாமல் நம் காலத்தைப் படிப்பு, சங்கீதம், கையல் வேலை முதலியவைகளிலேயே செலுத்தி சமையலுக்கு ஆள் வைக்கிறார்கள். கம்முள் படித்த கணவர்களும் நம் பெண்களை அவ்வாறே காலத்தைக் கழிக்கத் தூண்டுகிறார்கள். இதனால் வீட்டுக் காரியங்கள் சரிவர நடத்தப்படுகிற

இல்லை. குடித்தனச்செட்டு உள்ளபடி ஏற்படுவதற்கில்லாமற் போகிறது. ஆள்காரன் சரிவர வேலை செய்கிறதில்லை. அவர்களில் அனைவர் கடனுக்காக வேலை செய்கிறார்கள். சமையல் ஆள்களும் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. அவர்களும் அடிக்கடி ஒடிப்போகிறார்கள். சில வீடுகளில் ஒரு நாள் சமையல்காரன் இல்லாவிடில் பெண்சாதியோடு புருஷனும் சேர்ந்து சமையல் செய்ய நேரிடுகிறது. இல்லாவிடில் 'கிளப்புக்கு' ஆள் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இது கொண்டு நம் பெண்களுக்கு சமையல் முதலிய முக்கியமான பாகங்கள் தெரிபவேண்டிய தவறும். ஆள்வைத்து வேலை வாக்கக்கூடிய பணக்காரன் விட்டிருந்த போதிலும் பெண்ணுக்கு சமையல் தெரிந்தால் மட்டுமே சமையல்காரனைக் கொண்டு சரிவர வேலை நடத்த முடியும். சமையல்காரன் இல்லாத வேளைகளில் சமையல் செய்யவும், சமையல்காரனுக்குத் தெரிவாத நிறுண்டி முதலிய பதார்த்தங்களை தாம் செய்யவும், குடும்பத்தைச் செட்டாக நடத்தவும் முடியும்.

மேலும் நம் பெண்கள் தம் படிப்பை உபயோகமான வழிகளில் செலுத்துவதில்லை. தையல் தைப்பது அவர்களுக்குப் பிரியமான வேலையென்று பேர். ஆயினும் தங்கள் ரசிக்கக்கூடியும், குழந்தை உடுப்புகளையும், தலைப்பின் உறை போன்ற சாமான்களையும் எத்தனை பெண்கள் விட்டில் தைக்கிறார்கள்? ஓரங்களுக்குதெரிந்த தையல் வேலையிலிருந்து உபயோகமான ரசிக்கக் கூடிய முதலியவைகளைப் பெண்கள் தைத்தால் உபயோகமாயும், குடும்பத்துக்கு சீர்ப் செட்டாகவும் இருக்கும். தையல் வேலையில் கைப்பழக்கம், கண்பழக்கம், மனப்பழக்கம் எல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது. இந்தப் பழக்கங்கள் கைகூடவாவிட்டால் அது பிரயோசனமற்றது போகிறது.

வாசிப்பதிலும் நம் பெண்கள் உபயோக

மற்ற 'நாவல்' கதைப்புஸ்தகங்களையே பெரும்பாலும் வாசிக்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் அடிப்படும் புஸ்தகம் அனைகம் நல்ல புஸ்தகங்களல்ல. பாக சாஸ்திரம், ககாதாரிணக்கம், சிக்குக்காரை பராமரித்தல், குடும்பவைத்தியம், நீதிநூல் முதலிய புஸ்தகங்களைப் பெண்கள் வாசிக்க வேண்டியதவறியும். பாக சாஸ்திரம், ககாதாரிணக்கம் முதலிய நூல்களை நன்றாகக் கற்பதால் அந்தக் கல்வியை நாம் நம் வாழ்க்கையில் உபயோகப்படுத்தி அனுகூலமடைவோம். அதல்லாமல் எப்போதும் பொழுத்போக்குப்புஸ்தகங்களான 'நாவல்' முதலியவைகளையே படிப்பதனால் மனம் குழியாமல் சிதறிப்போகிறது. பாகசாஸ்திரம்போன்ற உபயோகமான நூல்களையும், நல்லறிவுபுகட்டக்கூடிய நீதிநூல் வசனங்களையும், உலகசமர்ப்பம் முதலியவற்றை அறிவிக்கக்கூடிய "விவேகசிந்தாமணி," போன்ற மரபுத்தப் பத்திரிகைகளையும், பேப்பர்களையும் படிப்பது நல்லது.

பின்னும் தம் குழந்தைகளைப் படிப்பிக்கும் விஷயத்தில் நம் பெண்கள் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். சிறுவயதில் தாய்மார் கற்றுக்கொடுக்கும் கல்வியும், பழக்கங்களும் வெகு விரைக்கு சிலிந்தும். படிக்க எழுதத் தெரிவித்துப், நற்குண நற்செய்கைகளிலும் தாய்மார்கள் தம் சிறு பிள்ளைகளுக்கு சரியான கல்வி புகட்டல்வேண்டும்.

இவ்வாறு நடக்க நம் பெண்களுக்குப் பூர்த்தியான கல்வி சாதனை இருக்க வேண்டும். கல்வி பென்றால் மனப்பழக்கமே. மாஸ்டிர்க்கு ஆபரணமாயுள்ள "ஒழுக்கம்" என்பது மனப்பழக்கமென்ற அனுமையாத. மன்கையர்க்குப் பிராணனிலும் நிரந்த "கற்பம்" பெண்களுக்கு கல்விசாதனையின்றி அனுமாதாகாது. இவைகளைக் கற்பிக்கக்கூடிய சாஸ்திரங்களை பெண்கள் படிக்கவேண்டும். பலசாஸ்திரங்களையும், சமையல் வேலை, தையல்வேலை, முதலியவைகளோடு பாட்டுப்படிப்பு முதலியவற்றையும் கற்றால் மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கும். இவ்வாறு பூர்த்தியான கல்வி இருந்தால் தான் நம் பெண்கள் கல்வியுடையமால் தம் சினைமையிற் சரிவர உணர்ந்து தம் இல்லறத்ததைத் தமக்கும் தம் குடும்பத்தாருக்கும் நல்லறமாகும்படி சரிவர நடத்தியும் பாவருக்கும் சந்தோஷத்தை உண்டெண்ணக்கூடும்.

“CHILDREN'S PAGE.”

சிறுவர்க்கான பக்கம்.

[விவேகசிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்குக் காசு எழுதப்பட்டது.]

அன்னையும் பிதாவும் முன்னதி
தெய்வம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சிலனு நீரு சீயிர் கணல்வாயுவு
யிலகுனாயிறுமின் சுதிர்குதிக்ஞ
மவெல்வானுமணியிய மாணாய்
உவகமெஞ்ஞம் மொளிப்போருட் போற்றவாம்.

அனவயதக்கம்.

சுட்டறச்சந்திரேச் சல்லிக்கழகத்து
சுழறமென்னறிவிவாக் சல்லிப்பின்றுணிபு
கடவித்கடுகிட்டுக் கடைச்சமுதிக்சவைய
காணப்புகுந்த காணப்போலவும்
கனகவம்பலத்துட் கடவுட்டிருகடக்
கண்டுபெய்கடஞ்செய்க் சுருதர்போலவுமே.
அப்ரியையும் பிதாவும் முன்னதி தெய்வம்.

அன்னையும் = தாயும், பிதாவும் = தகப்பனும், முன்
னதி = முன்னோகாணப்பட்ட, தெய்வம் = தெய்வக்
காவார்.

(இ-ள்.) தாயும் தகப்பனும் முன்னே காணப்பட்ட
தெய்வங்களாவார்.

குதவிக்கி.

முன்னதிதெய்வம் என்றதினால் மத்தியியதி தெய்
வம் பின்னதி தெய்வமென்றுகிறது.

(1) முன் = ஆதிகாலத்திலேயே, அதி = தெரிந்த
கொண்ட, தெய்வம் = தெய்வங்களாவார்.

(2) முன் = பிரத்தியகூத்திம், அதி = தெரிவின்ற
தெய்வம் = தெய்வங்களாவார்.

(3) முன் = முதன்மையாக, அதி = தெரிந்த
கொண்டேயென்றிய, தெய்வம் = தெய்வங்களாவார்.

* முன்ற காலத்திலும் தெரிந்தகொண்டதக்க தெய்
வம் தாய் தந்தையர்களேயாம். முன்னதி என்றதினால்
பின்னதி என்றுகிறது; முன்னதி தெய்வம் தாய் தகப்
பனென்றதனால் பின்னதி தெய்வம் கடவுளென்று
கிறது. பின்னதி தெய்வமாவிய கடவுளாக் காண்கிற

தற்கு முன்னதி தெய்வமாவிய தாய் தகப்பனே கா
ண்கொடுக்கன்.

எதினென்னும் தாய் தகப்பன் புத்திரர்களைப்
பெற்று வளர்த்து னோய்கண்டமுதலியவை அனுகா
வண்ணம் காத்து னுத்தானுடு முதல் கல்யீ கல்
வொழுத்தக்களில் பல்வித்த கல்யீயன் சேர்க்கை
சான்றிர் ஆராய்க்கி முதலியகைகளால் சித்தகத்தி
பெறுவித்த சித்தகத்தியினால் கடவுளாக் காண்க
கொடுக்குகை. தெய்வம் என்ற பன்மைக்கு சத்தி
சியென்னும் தெய்வங்களாகிறது. தாய் சத்தியை
யும் தந்தை சியத்தையும் ஒப்புகொடுக்கன். சத்தி
சியம் சேர்த்த கால்வகைப்பிறப்பு எழுவகைத்தோற்
றம் என்பத்தகைக்கு வகைம் ஜீவபேதக்கன் தோற்
றத் துக்குக் காண்கொடுக்கின்றது. தாய் தகப்பன்
சேர்த்த புத்திரர்க் தோற்றவதற்குக் காண்கொ
டுக்குகொடுக்கன். தாய் தகப்பன் முன்னதிதெய்வம்
என்பதை விவரப்பெற்றசெய்யு “அன்னையும் பிதாவும்
முன்னதி தெய்வம்” “ஆனாய்த் தோழுவது காலவு
நன்று” என்னுள் ளுணைய. இந்துல் முதலில் அன்
னையும் பிதாவும் முன்னதிதெய்வ மென்றதினால் தாய்
தகப்பனாவிய தெய்வத்தினால் அறப்பொருள் இன்
பம் விதி காண்கையும் அடையவாமென்றுகிறது.
கடவுள் ஜீவகளைப்படைத்து கவித்த சிய ஒழுக்
கங்களில் பிரவேசித்த விடத்து தண்டித்து அறிவு
மேலெழுச்செய்து கசமுதர்செய்கொடுக்கன். தாய் தகப்
பன் புத்திரர்களைப்பெற்று வளர்த்த அப்புத்திரர்கன்
மன்னின்றதினால் உண்டாவிய சேகரணைய சீக்கி
அவர்களுக்குப் பிரியமைய வெள்ளத்தில் மருந்தை
மொளித்து உண்ணச்செய்து கோமயசீக்கி கல்யீ கல்
வொழுத்தக்களில் பிரவேசித்தசெய்து கமையையச்
செய்கொடுக்கன்.

(1) தாய் தந்தையினும் அருமைவரண பொருள்
வேடுகொடுக்கின. “தாய்ப்பெறும் பொருடான் பிதி
தில்லை” எல்லாப்பொருளையும் பொருளினதும் அதி
வினதும் சம்பாதித்துக்கொண்டனாம். தாய் தகப்
பினா சம்பாதித்தல் அறிது. தாய் தகப்பனிடத்
தில் உன்னபு விகலாசமுடையவனானால் கடவு
ளிடத்தும் உடையவனாகுகொண். கடவுளுக்குத் தாயும்

தகப்பனும் உபமாணமாகிறார்கள். கடவுள் உபமேயமாகி “அப்பனீ அம்மைனீ” என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமி சன். கடவுள் கருணைக்கு தாயின்கருணை உபமாணமாகிறது. தாயின் கருணைக்கு உபமாணமில்லை. “தாராத வருசெவாள் தந்தருளுமென்னியாப் தாயினைய கருணைகாட்டி” என்று தாயுமானசுவாமிகள். “தின முண்ணுள் பிள்ளைசெய்க்கொகி திம்பண்டம் எதிர் காட்டி கனையருத்துகள் ஒளித்துவைத்தவழக்கின்ற கருணையாம் தாய்போல” என்று தாண்டவராய சுவாமிகள்.

இவ்வித கடவுள் தன்மையும் கருணைத் தன்மையும் உடைய தாய்க்கு புத்திரர் செய்யவேண்டியது.

(1) தாயை பிரத்தியங்கு தெய்வமென்று கினைத்தல்.

(2) உண்டு உடுத்தல் வந்தனை வழிபாடு முதலிய வகைகளில் குறைவின்றி கடத்தல்.

(3) தாயின்சொற் கடவாதுவிற்பல்.
(உ-ம்.) “தாய்சொற்றறந்தால் வாசகமில்லை” ஸ்ரீராமனைப்போல் மாதுருவாக்கிய பரிபாஷைக்கு செய்தல்

(4) தாய்க்கு தன்னை போக்கியவென்று பிறர் சொல்லும்படி செய்தல்.

(உ-ம்.) காந்தபொருதித் பெரிதுவுக்கும் தன் கான்றோனென கேட்டதாய்.
புத்திரன் தகப்பனுக்கு செய்யவேண்டியது.

(1) வழிபாடு செய்தல்.

(2) சொல்லியவண்ணம் சித்தல்.

(உ-ம்.) “தந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை” பரகாமனைப்போல் பிறர்வாக்கிய பரிபாஷைக்குசெய்தல்.

(3) இப்புத்திரனைப்பொறு இவன் தகப்பன் என்ன தகம் செய்தானோவென்று பிறர் சொல்லும்படி செய்தல்.

(தாய் செய்ததற்கு தனயன் செய்வதில்.)

வேதபுரி என்னும் பட்டினத்தில் வேதபுரம் லும் பிராமணோத்தமன் கருணியெனும் சுப்பு வரத்த மனைவியோடு இவ்வதம் வருவாது கட்டி வருக்கால் அவர்களுக்கு புத்திரரின்றி அவர்கள் அருந்தவயிற்றி வேதவித்தெனும் புதல்வனைப் பெற்றனர். அப்புத்திரன் கல்வி அறிவு அடக்கம் வாய்மை சித்தியகர்மம் முதலியவைகளில் நிறத்து

வரும் களில் அவனுடைய பிதாமரித்தனர். மைத்தன் தந்தைக்குரிய கருமக்கார முடித்து தான் காலியர்த் திரை செல்வவேண்டிமென்று தன் தாயாகிய கருணியைக் கேட்டான். அத்தகவல் மகனே உன்னை விட்டுப் பிரித்த உயிர்தரியேன், யானும் உன்னுடன் கூடவருகிறேன் என்றான் “தாய்சொற்றறந்தால் வாசகமில்லை” “தாயிற்றெந்தொரு கோவியுமில்லை” என்ற சிவாயத்தக்ககோண்டு தாயையும் அழைத்துக்கொண்டு காலிக்குச் சென்றான். செல்லுமார்க் கத்திய் தாய் முதலையினால் வருத்தி கடக்கக்கடா யடைபக்கண்டு தன் முதலிற்சமந்து சென்று அக்குள்ள கண்ணியில் ஸ்நானம்செய்வித்த தானும் செய்த ஜப நடநெறையாதி பிறர்வார்த்தக்காரை முடித்து வில்வவாதர் விசாலாகுபி ஆம்மனை நரி சனம்செய்து மீண்டு தன் ககாத்திற்கு வரும் போதும் தாயை முதலிற்சமந்து தன் கிரகத்தில் இறக்கிவிட்டு சுமந்துவந்த பிரயாசத்தால் “அப்பா” என்றான். அழைக்கேட்ட தாய் அருணம்புத்திரா காலிக்குபோய்த் திருப்பிவருமளவும் என்னை முதலிற் சுமந்துவந்ததினும் அன்றோ இவ்வளவு சிரமத்தை அடைத்தாய், உன்னைப்போன்ற சுப்புத்திரர் இவ்வுலகத்திலில்லை என்றான். ஆயினும் உன்னை வான் உரிசரத்தில் ஒன்பதாவது மகன் சுமந்து வீட்டின் வாய்ப்படியை ஒருதரம் தான்வயவருத்தத்திற்கு நிகரல்ல என்றான். அச்சொல்லைக் கேட்டசாமுந் தாய் புத்திரருக்குசெய்யும் உதவிக்கு புத்திராசெய்யும் உதவி இவ்வினயென்றணர்க்கு அதுமுதல் தாயையே தெய்வமாகக்கொண்டு உன்மடுத்தல் வந்தவயிபாடு முதலியவைகளில் குறைபடின்றி கடத்திவந்தான். உலகத்திற்கு மேகம்செய்யும் உதவிக்கு கைம்மாறு இவ்வாறுபோல தாய் தகப்பன் செய்யும் உதவிக்கு கைம்மாறு இவ்வினயென்றுணர்க்கு அவர்களை முன்னறி தெய்வமாகக்கொண்டு எங்கோளும் துதிசெய் வோமாக.

வாழி.

வாழி காண்மறை வாழி கல்வன்பர்கள்
வாழி கல்வற மன்று மறிஞ்சு
வாழி மேற்றி ருக்காட்டுப்பரிமாசர்
வாழி கல்விக்கழகமும் வாழியே.